I чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 30. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 16-го ЛЮТОГО 1972 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 16, 1972 No. 30. VOL. LXXIX.

ЕКЗЕКУТИВА ФКУ І УПРАВА СУСТА ПРОГОЛОШУЮТЬ ЗБІРКУ ФОНДІВ НА ЗАВЕРШЕННЯ ЦЕНТРУ УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ В ГАРВАРДІ; ІЄРАРХІЇ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ ТА ЦЕНТРАЛЬНІ УСТАНОВИ ПІДДЕРЖУЮТЬ ЗАКЛИК; ЗБІРКОВА АКЦІЯ МОГУТНЬО РОЗГОРТАЄТЬСЯ З НАЙБІЛЬШ АКТИВНОЮ УЧАСТЮ МОЛОДІ.

СВІТЛИЧНИЙ, ЧОРНОВІЛ, СВЕРСТЮК ТА ІНШІ ЗААРЕШТОВАНІ „У ЗВ'ЯЗКУ ЗІ СПРАВОЮ ДОБУША" — ІНФОРМУЄ „РАДЯНСЬКА УКРАЇНА"

Одержана в останній хвилині перед друком цього числа „Свободи" київська „Радянська Україна" з п'ятниці, 11-го лютого, принесла надруковане на останній сторінці таке повідомлення:

ПОВІДОМЛЕННЯ

У пресі раніше повідомлялось, що органами Комітету державної безпеки при Раді Міністрів УРСР за проведення на території республіки ворожої діяльності заарештовано підданого Бельгії Добоша Ярослава.

Попереднім слідством встановлено, що Добош Я. прибув до СРСР для виконання злочинного завдання зарубіжного антирадянського центру ОУН-бандерів, що перебуває на утриманні імперіялістичних розвідслужб і використовується ними в проведенні підривної діяльності проти Радянської держави.

За проведення ворожої соціалістичному ладові діяльності і в зв'язку з справою Добоша притягнуті до кримінальної відповідальності Світличний І. О., Чорновол В. М, Сверстюк Є. О. та ін.

Слідство триває.

ЕКЗЕКУТИВА УККА ВІДБУЛА ЧЕРГОВІ НАРАДИ

Ню Йорк (УККА). — Предметом чергових нарад Екзекутиви УККА, що відбулися тут в Домі НТШ в п'ятницю 11 лютого ц. р. у вечірних годинах, була передовсім справа посилення протестаційної акції проти нових переслідувань і арештів в Україні. Порішено мобілізувати американську опінію в обороні переслідуваних, як також шукати помочі на терені Об'єднаних Націй. На вістку про нові арештування Президія Екзекутиви УККА відбула надзвичайне засідання в дні 21 січня ц. р. У висліді рішень на тій же нараді вислано меморандум до президента ЗСА Р. Ніксона, до державного секретаря В. Роджерса і до американського амбасадора при ОН Джорджа Буша. Відділи УККА переслали окремі листи до своїх сенаторів і конгресменів. На святочних сходинах і академіях для відзначення 54-их Роковин Актів 2-го січня схвалено відповідні резолюції, які будуть зібрані і переслані до Комісії Прав людини при Об'єднаних Націях.

Демонстраційну акцію, започатковано в Ню Йорку та в інших великих містах в кінці січня ц. р., буде дальше продовжувати і координувати Конференція Українських Центральних Молодечих Організацій при УККА. І так заплановано, що демонстрації відбудуться в таких намічених реченцях: 19 лютого спонзорує Пласт при співучасті всіх інших молодечих організацій. 26-го лютого — СУМА і беруть участь інші організації. 4-го березня спонзорує ОДУМ і ЗАРЕВО. Це є суботи. Збірки учасників в год. 4 по пол. В місяці березні плянується одна більша демонстрація в Вашингтоні, спонзором якої буде СУСТА. На місяць березень підготовляється також демонстрація — кавалькадою авт, яка буде мати багато транспарентів і буде їхати колоною з Першої евню від Об'єднаних Націй до Совєтської Місії. Її спонзором є Відділи УККА на чолі з Відділом з Нюарку, Н. Дж., Ірвінґтон.

Щоб всю ту акцію координувати намічено заанґажувати окрему людину. У дальшому ході нарад звітували: проф. Л. Добрянський — про свою працю в Вашингтоні. Йосиф Лисогір — про відбуту в Ню Йорку П'яту Пленарну Сесію Секретаріяту СКВУ. Отець шамб. М. Харина — подав на письмі звіт із участи делеґації УККА у відкриттю пам'ятника Тараса Шевченка в Буенос

(Закінчення на стор. 8-ій)

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

ПРЕЗИДЕНТ РІЧАРД НІКСОН НА ПРЕСОВІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ в Білому Домі у Вашингтоні виступив з критикою тих діячів, які намагаються торпедувати мирові пропозиції ЗСА і самі переговори з представниками Північного В'єтнаму. Президент сказав, що деякі опоненти можуть тільки пошкодити справі переговорів, бо можуть заохотити противника зайняти вичікувальне становище аж до оголошення вислідів президентських виборів.

УРЯДОВИЙ КОМІТЕТ У СПРАВАХ СВЯТКУВАННЯ 200-ї річниці Американської Революції, що припадає на 1976-й рік, провадить вже тепер значну підготову до тих урочистостей. Але покищо головну увагу Комітет скерував на Філядельфію, де є славетний „Дзвін свободи" і старовинний зоряний прапор — у тому місті має відбутись ювілейна Виставка. З міської управи повідомили, що Виставку напевно буде влаштовано поза містом, приблизно в районі аеродрому, щоб таким чином уникнути перебудов у самому місті чи й знесення житлових будинків. Плян святкувань у 1976 році має затвердити Конґрес і Президент.

У ПАРИЖІ ЗАКІНЧИЛАСЯ конференція 800 комуністичних і комунофільських делеґатів з 75 країн світу, яка назвала себе „Світова асамблея за мир і незалежність Індокитаю". Американські делеґати заповіли уладжування від 15 квітня ц. р. в різних стейтах між двома океанами противоєнних авантур, при чому вони виразно підкреслили, що будуть домагатися від Уряду Ніксона, щоб той прийняв „мирові" вимоги комуністів, себто — погодився на капітуляцію.

ЗАКЛИК ЕКЗЕКУТИВИ ФКУ І УПРАВИ СУСТА
ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА!

22-го січня 1968-го року, саме в день Золотого Ювілею проголошення державної суверенности Української Народної Республіки, мала місце знаменна подія: в канцелярії президента Гарвардського університету відбувся акт формального підписання і обміну грамот поміж президентом Гарвардського університету і головою Фонду Катедр Українознавства (ФКУ), силою якого встановлено навіки українські студії в цьому найстаршому і престижевому американському університеті — ровесникові Києво-Могилянсько-Мазепинської Академії.

Університет погодився на встановлення вивінуваних на постійно катедр усіх трьох основних ділянок українознавства; мови, літератури й історії та окремого українського відділу в університетській бібліотеці, як бази для наукових дослідів і науково-дослідного інституту українських студій для ведення творчої праці в усіх ділянках українознавства.

В той час для фінансового забезпечення одної катедри був потрібний основний капітал („ендавмент") в сумі 600,000 дол. І хоч в міжчасі ціна одної катедри зросла до мільйона долярів, ми все ще маємо можливість завершити наш плян по ціні з 1968-го року, якщо до кінця цього року виконаємо свої зобов'язання такого порядку:
— щоб виплатити три катедри, треба суми 1,800,000 долярів,
— щоб виплатити науково-дослідний інститут (включно з бібліотечним відділом під керівництвом професійної сили, яку вже затруднено на постійно), треба — 2,000,000 долярів.

Отже, на вивінування Гарвардського Центру Українських Студій (ГЦУС) треба мінімальної загальної суми 3,800,000 дол., з якої лише відсотки будуть витрачатися на потреби Центру. Досі Гарвардський університет одержав з каси ФКУ понад 800,000 дол. і майже 200,000 дол. від американських підприємств шляхом подвоєння датків, що їх склали на ГЦУС їхні працівники.

Щоб забезпечити на вічність нормальний розвиток української науки, треба ще 2,8000,000 долярів.

Якщо протягом найближчих десяти місяців ДВІ ТИСЯЧІ ВІСІМСОТ Членів Української Громади свідомих важливости справи пожертвують по тисячу долярів, які можна відраховувати від податку, величавий плян Гарвардського Центру Українських Студій буде здійснений.

Ясно, що й менші датки будуть прийматись з вдячністю і признанням, бо кожна пожертва, в якій висоті вона не була б, помагає справі.

Якраз коли ми пишемо ці слова дійшли до нас тривожні вістки з краю:

Світличний, Чорновіл, Дзюба, Сверстюк та інші арештовані. Окупант України посилив свій наступ на носіїв історичної пам'яті — діячів української культури. Тюрми знов заповнюються. Світові пресові аґенції кожного дня додають нові імена жертв. Окупант хоче перетворити мільйонові українські маси на роботів — відібрати їм їхню ідентичність.

В той самий час починає запускати коріння і твердо вростати в науку вихована семінаром українських студій нова Гарвардська ґенерація висококваліфікованих і наймолодших українських вчених. Вже появляються продукти її наукової активности, що здобувають міжнародне признання і, що найважливіше, великий відгук і надії в рідному краю. На український Гарвард звернені очі краю, бо це його надія і сподівання.

Тому в теперішнє „врем'я люте" ми не лише словом, але й великим чином жертви повинні помогти рідному краєві. Українська спільнота Північної Америки закінчить 1972-ий рік завершенням свого великого почину з-перед п'яти років; вона своєчасно виконає своє зобов'язання і з гордістю передасть українській науці вивінуваний на вічність Гарвардський Центр Українських Студій.

Тому в цьому рішальному для нашої української справи році закликаємо Вас до великого чину під гаслами:

— Усе для скріплення українського самопочуття!

— Усе для оживлення бази української ідентичности!

Усе для повернення української історичної пам'яті!

— За Центр Українських Студій в Гарвардському університеті!

Ню Йорк, 22-го січня 1972.

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА
ФОНДУ КАТЕДРИ УКРАЇНОЗНАВСТВА

УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТСЬКИХ
ТОВАРИСТВ АМЕРИКИ

Акцію ФКУ і СУСТА благословляють і піддержують:

Архиєпископ-Митрополит Філядельфійський Українців Католиків ЗСА ВПреосв. АМВРОЗІЙ СЕНИШИН, ЧСВВ; Архиєпископ-Митрополит Вінніпеґський Українців Католиків Канади ВПреосв. МАКСИМ ГЕРМАНЮК, Митрополит Української Греко-Православної Церкви в Канаді Блаженніший ІЛАРІОН, Митрополит Української Автокефальної Православної Церкви ВПреосв. МСТИСЛАВ СКРИПНИК, Архиєпископ Української Православної Церкви в ЗСА ВПреосв. МАРКО ГУНДЯК, Архиєпископ Української Греко-Православної Церкви в Канаді ВПреосв. АНДРІЙ МИТЮК, Єпископ Торонтський УКЦ Преосв. ІЗИДОР БОРЕЦЬКИЙ. Єпископ Саскатунський УКЦеркви Преосв. АНДРІЙ РОБОРЕЦЬКИЙ, Єпископ Едмонтонський УКЦеркви Преосв. НІЛЬ САВАРИН, Єпископи-помічники Філядельфійські Преосв. ІВАН СТАХ і Преосв. ВАСИЛЬ ЛОСТЕН, Єпископ Української Греко-Православної Церкви в Канаді Преосв. БОРИС ЯКОВКЕВИЧ, Єпископ Української Православної Церкви в Америці Преосв. АНДРІЙ КУЩАК, Екзекутивний Секретар Українського Євангельського Об'єднання в Північній Америці ВПреп. Пастор ВОЛОДИМИР БОРОВСЬКИЙ, Президент СКВУ і Головний Предсідник УНС ЙОСИП ЛИСОГІР, Президент УККА проф. д-р ЛЕВ ДОБРЯНСЬКИЙ, , Президент КУК о. митрат д-р ВАСИЛЬ КУШНІР, сенатор Канади д-р ПАВЛО ЮЗИК, Президент УВАН і голова Українського Історичного Товариства проф. д-р ОЛЕКСАНДЕР ОГЛОБЛИН, Голова Гарвардського Комітету Українських Студій проф. ОМЕЛЯН ПРІЦАК, Головний Предсідник УРСоюзу АНТІН БАТЮК, Головний Предсідник „Провидіння" о. шамб. МИРОСЛАВ ХАРИНА, Головний Предсідник Української Народної Помочі ВОЛОДИМИР МАЗУР, Президент Українського Лікарського Т-ва Північ. Америки д-р ОЛЕГ ВОЛЯНСЬКИЙ, Голова Т-ва Українських Інженерів Америки інж. ВОЛОДИМИР ГНАТКІВСЬКИЙ, Голова Спілки Українських Журналістів Америки ред. ІВАН КЕДРИН-РУДНИЦЬКИЙ, Голова Ради Товариства Української Кооперації дир. ОМЕЛЯН ПЛЕШКЕВИЧ, Голова Союзу Українок Америки ЛІДІЯ БУРАЧИНСЬКА, Голова Братства Українських Січових Стрільців дир. ІВАН ПОРИТКО, Голова Союзу Українських Купців і Промисловців дир. ЯРОСЛАВ ПАСТУШЕНКО.

Грошові перекази і чеки виписувати на ім'я Ukrainian Studies Chair Fund і пересилати на адресу: Ukrainian Studies Chair Fund, 302 West 13 Street, New York, N. Y. 10014.

Фундаторські датки на Гарвардський Центр Українських Студій можна відраховувати від прибуткового податку. Канадійські фундатори Центру, які бажали б скористати з цього податкового привілею, мають виписувати чеки на:

Ukrainian Canadian Comittee- Harvard Studies і висилати на адресу: Ukrainian Canadian Committee, 456 Main Street, Winnipeg 2, Manitoba.

ПРЕДСТАВНИКИ ФКУ І СУСТА ІНФОРМУЮТЬ ПРО ЗБІРКОВУ АКЦІЮ

Під час відвідин в УНСоюзі. Сидять (зліва): координатор збіркової акції адв. Нестор Олесницький, головний предсідник УНС Йосип Лисогір, голова Управи СУСТА мґр Іня Гікава та голова Головної Екзекутиви ФКУ мґр Степан Хемич.

Ню Йорк. — Голова Головної Екзекутиви Фонду Катедри Українознавства мґр Степан Хемич та голова Управи Союзу Українських Студентських Товариств Америки мґр Іня Гікава в товаристві координатора збірки фондів на завершення Центру Українських Студій в Гарвардському університеті адв. Нестора Олесницького відвідали з кінцем минулого тижня Канцелярію Українського Народного Союзу та в-во „Свобода" і передали розісланий рівночасно до всієї української преси у вільному світі заклик цих установ, піддержаний підписами Ієрархій Українських Церков та центральних установ Америки і Канади, проголошуючи цим могутню акцію збірки фондів на завершення започаткованого чотири роки тому Центру Українських Студій в престижевому Гарвардському університеті. В розмові з екзекутивними урядовцями УНСоюзу та редакторами „Свободи" чолові репрезентанти ФКУ і СУСТА, головних промоторів встановлення і розвитку українських студій в Гарварді, інформували про розгортану вже на найширшу скалю та при найбільш активній участі студентської молоді акцію збірки фондів, наголошуючи її терміновість. Справа в тому, що коли власті Гарвардського університету підписували в дні 22-го січня 1968-го року, щодо дня точно у 50-ті роковини проголошення державної суверенности Української Народної Республіки, вони рівночасно погодилися на встановлення в тому університеті трьох катедр українських студій: історії, мови і літератури та завершення їх Центром Українських Студій з відповідної біліотекою по тодішній ціні фундації — 600,000 долярів на кожну катедру та два мільйони долярів на встановлення і влаштування бібліотеки й Інституту Українських Студій, отже разом домовлена тоді фундація має виносити 3,800,000 долярів. Уже рік пізніше висоту фундації на встановлення одної катедри піднесено до одного мільйона долярів, отже своєчасне виконання домовлення заощадить українцям щонайменше 1,200,000 долярів. Реченець цього домовлення щонайменше відносно трьох катедр кінчається 31-го грудня цього 1971-го року. Один мільйон долярів уже зібрано і передано Гарвардові, отже для термінового виконання домовлення щонайменше відносно трьох катедр потрібно ще 800,000 дол. і одної фундації в сумі 600,000 долярів на влаштування бібліотеки, що є базою кожних студій. Ці фонди й є головною великою метою теперішньої збіркової акції, яка, згідно з інформаціями відвідувачів, вже почалася та могутньо розгортається. Мґр. С. Хемич, мґр. Іня Гікава і адв. Н. Олесницький в подробицях з'ясовували далекойдучі пляни збірки, до якої з великим ентузіязмом поставилися та в ній беруть участь об'єднані в СУСТА поодинокі Студентські Громади, як і поодинокі студенти, так і дотеперішні та нові ентузіясти справи українських студій в Гарварді. Вже перші відвідини деяких громад принесли десятки тисяч долярів. ФКУ і СУСТА з великою вдячністю інформували і згадували суцільну підтримку, яку вони одержали в теперішній їхній акції від Ієрархів Українських Церков та Проводів українських установ в Америці і Канаді, що не тільки збільшує їхній ентузіязм, але й запевняє повний успіх теперішньої збіркової акції, про перебіг якої „Свобода" постійно інформуватиме на своїх сторінках. Заклик Екзекутиви ФКУ і Управи СУСТА, піддержаний Ієрархами Церков, і Проводами установ, надрукований побіч і він говорить сам за себе.

ЦІЄЇ П'ЯТНИЦІ ЗБОРИ В СПРАВІ ФКУ В СИРАКЮЗАХ

Сиракюзи. — Місцевий Відділ Фонду Катедри Українознавства повідомляє, що цієї п'ятниці, 18-го лютого, тут у приміщеннях Народного Дому відбудуться о год 7:30 вечора Громадські Збори в справі українських студій в Гарварді і теперішньої збіркової акції для завершення Центру цих студій. Із доповіддю про користі цих студій та конечність завершити їх Осередок в цьому році виступить член Екзекутиви Фонду Катедр Українознавства о. шамб. Степан Чомко з Бостону. Прохається всіх українців Сиракюз та околиці до поголовної участи в цих важливих нарадах.

ВИСТАВА „БОЯРИНІ"

Вінніпеґ. — У неділю 27 лютого у великій залі „Сентеніял Гол" буде показана вистава драматичної поеми Лесі Українки „Бояриня", забороненої в совєтській Україні. Режисер вистави Ірена Туркевич-Мартинець, декорації зладив маестро Л. Молодожанин - Мол. Виставу „Боярині" попередить вступним словом голова Управи АДУК д-р Богдан Стебельський з Торонта. Цією виставою українці Вінніпеґу закінчують святкове відзначення 100-ліття з часу народження великої поетки і драматурга Лесі Украін-

Ніксон переводить останні приготування до подорожі до Пекіну

Вашинґтон. — Президент Ніксон, прийнявши постанову поліпшити відносини між ЗСА і Комуністичним Китаєм переводив докладні студії з ділянки історії й культури Китаю, про тамошню ситуацію і про всіх тамошніх проводирів вже від більше року, але останні приготування робив в минулих тижнях і днях. У понеділок 14 лютого ц. р. він мав близько півторигодинну розмову з видатним французьким письменником і критиком, колишнім міністром культури за правління де Ґолля, Андре Мальро, що його спеціяльно запросив прибути до Вашинґтону. Андре Мальро належить до найкращих знавців Китаю, який кількакратно їздив туди, розмовляв з Мао Тсе-тунґом і про Китай оприлюднив книжки. В його честь видано у Білому Домі обід, в якому взяли участь між іншими – державний секретар Вілліям Роджерс, асистент Президента Генрі Кіссінджер, французький амбасадор у ЗСА Шарль Люсе, голова республіканської меншости в Сенаті Гю Скотт, асистент Кіссінджера ген. Александер Гейґ, пресовий секретар Президента Роналд Зіґлер і інші. На своїй останній конференції президент Ніксон поручав журналістам книжку Мальро „Анти - Спомини. Водночас през. Ніксон ще більш облегшив можливості торговельних взаємин з Комуністичним Китаєм, застосувавши супроти нього тільки ті самі обмеження, які існують у відношенні до СССР і його комуністичних сателітів. Практично цей розпорядок не має покищо великого значення, але є дальшим жестом доброї волі. До Пекіну прибула 18-членна група для останньої технічної підготови приїзду Президента і його почету. Президент з дружиною та іншими членами свого почету відлетить з військового летовища Ендрю у Мериленді в четвер 17-го лютого о 10 год. перед пол., а прибуде до Пекіну в понеділок 21 ц. м. східньо-американського чи пак в неділю 20-го далеко-східнього часу.

У Румунії розстріляли командира округи Букарешту за шпиґунство для СССР

Париж. — Французькі керівні державні кола отримали вірогідні інформації, що пізньою осінню мин. року у Румунії арештували генерала Іона Серба, члена румунського парляменту й командира ґарнізону та військової округи Букарешту. Його судили перед військовим трибуналом і розстріляли з початком цього місяця — твердять поінформовані французи. Причиною суду над тим генералом і його розстрілу була його шпигунська робота в користь Совєтів, яка розпочалась після того, як генерал Серб познайомився і заприязнився з совєтським військовим аташе у Букарешті, генералом І. Мусатовим. За однією версією — Мусатова, на вимогу румунського уряду, відкликано до Москви, за іншою — він ще залишається на свому посту. У румунській пресі ніде не було ніякої згадки про цю справу і західні коментатори з'ясовують ту мовчанку, як бажання виминути клопітливу виміну нот між Букарештом і Москвою. Фактом є, що генерал Серб від кінця жовтня мин. року зник і ніде не можна стрінути його. Від часу совєтської інвазії до Чехо-Словаччини румуни ставляться дуже підзорливо до відвідин будь-якого військовика з „братніх соціялістичних країн". Генерал Іон Серб буцім-то передав Совєтам інформації про румунську ракетну протилетунську оборону, особливо в обширі столиці Букарешту.

ДЕМОНСТРАЦІЯ У ВІННІПЕҐУ

Вінніпеґ. — Українська молодь міста відзначила цієї зими роковини героїв Крут демонстрацією біля пам'ятника Невідомому Воякові, про яку писала вінніпеґська преса і передавали радіостанції. Молодь виступила 29 січня в обороні засудженої молоді в Україні. В короткій промові С. Вельґаш сказав, що „їхні ідеали є нашими ідеалами". Панахиду відправили о. крилош. С. Іжик та о. А. Пакош .

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $18.00, на пів року — $9.50, на 3 місяці — $5.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Виклик для всіх

Наша Українська Громада в Новому Світі за час свого вже майже столітнього існування мала багато всіляких більших і менших викликів, вона має їх, правду сказавши, кожного року, місяця і майже кожного дня. Вона завжди приймала ці виклики і їх з більшим чи меншим успіхом полагоджувала, ніколи від них не відверталася, ніколи їх не легковажила.

Сьогодні вона стоїть перед новим і таки справді найбільшим, бо найкоштовнішим викликом своєї історії: скласти ще майже три мільйони долярів на завершення Осередку Українських Студій в престижевому Гарвардському університеті.

На іншому місці в цьому числі надрукований в цій справі заклик Фонду Катедр Українознавства і Союзу Українських Студентських Товариств Америки (СУСТА) піддержаний соборно Владиками і Проводами наших Церков та наших центральних установ. Також і нарід сказав уже в цій справі своє дуже переконливе слово, склавши на ту ціль мільйон долярів.

Про важливість запляннованого і поступово здійснюваного Центру Українських Студій в Гарварді говорити не приходиться — вона наявна. Правда, були й критичні голоси, які відносилися до різних практичних сучасних проблем, але рідко коли до Центру, як такого. Можна бо — і треба — критикувати кожночасний стан і розвиток українських студій, але навряд чи є людина, яка квестіонувала б його важливість, не тільки для української і світової науки, але й для української справи. Для характеристики згадаймо тільки один приклад. Вже цього тижня президент Нікссн із своїми дорадниками вибирається на відвідини до Пекіну, опісля поїде до Москви. Різні - прерізні установи й особи дають йому і Урядові багато порад і вказівок, дає їх і наша Громада, але можна мати певність, що головною установою, до якої звертався Президент за інформаціями, був Гарвард.

Також у теперішній нашій збірковій кампанії для завершення Центру Українських Студій в тому Університеті спостерігається те, що можна б оправдано назвати нашим „Гарвардським чудом" — небувалі досі ентузіязм, запал та активність нашої молоді, зокрема студентства. Власне акція в користь українських студій в Гарварді дала нашій молоді ту велику і рівночасно цілком реальну „справу", за яку вона готова і хоче змагатись. Уже це варте мільйонів, бо це наше молоде покоління, раз включившись у велику акцію для великої справи, вже ніколи не опустить рук. Ми ще так недавно майже в розпачі ставили питання: „Де наша молодь?" Акція в справі Гарварду, як і теперішня акція масових протестів проти нових переслідувань в Україні, дала нам найкращу і найбільш надійну відповідь: наша молодь з нами, вона там, де „великого бажають", де є великі виклики і де треба великих зусиль. Прийнявши теперішній виклик для завершення Осередку Українських Студій в Гарварді, ми прийняли разом з ним чи не найбільший виклик для промощення шляху у майбутнє нашому молодому поколінню.

Ми здаємо собі справу з труднощів, що зустрічатимуться в змаганні до цієї мети. Наша Громада не така то вже багата, щоб могла „сипати мільйонами". Та найпростіший обрахунок наших сил і спроможностей переконує, що ми вже завтра могли б досягнути намічену збіркову мету, якби кожний із нас збагнув важливість справи і склав свою пожертву. Тому й називаємо це „викликом для всіх", бо таким він насправді є, і в цьому його третій великий аспект — крім завершення Центру Українських Студій в Гарварді та захопленого відношення до цієї справи нашої молоді — ми маємо найкращу нагоду включити в збіркову акцію і тим самим зактивізувати найбільшу кількість наших громадян.

Війна і вибори

Нема вже, мабуть, сумніву, що цьогорічні президентські вибори не приспішать, а радше припізнять закінчення війни у В'єтнамі. Сам президент Ніксон звернув увагу на своїй останній минулотижневій пресовій конференції, що в'єтнамські комуністи певно захочуть відкласти ділові переговори про мир аж після виборів. Причина зрозуміла: коли вони чують, що в Америці відбувається публічна дискусія на тему можливостей замирення і що різні кандидати на президента пропонують куди догідніші для комуністів умови, аніж робить це теперішній Уряд, вони воліють зачекати, чи не вийде з виборів новий президент З'єднаних Стейтів, від якого можна буде більше виторгувати.

Очевидно, що це не тільки для Уряду Ричарда Ніксона, але й для Америки, як цілої країни і народу, а також для обох частин поділеного В'єтнаму жалюгідна справа, бо війна буде продовжуватись і гинутимуть в ній люди з обох сторін. Коли, згідно з заявою Ніксона, до 1 травня ц. р. залишиться у В'єтнамі 69.000 військовиків, то до часу виборів, себто до листопада ц. р. буде їх там куди менше або й зовсім не буде піхоти, а тільки технічні частини й летунство. Тоді тамошня війна перетвориться вже цілком у війну братовбивчу.

Тим часом в'єтнамські й усі міжнародні комуністи та їх симпатики, з американськими включно, не вирікаються надії, що їм таки вдасться зробити такий натиск на американський Уряд, щоб той погодився на комуністичні пропозиції, які практично зводяться до капітуляції ЗСА та „мирної" передачі влади комуністам у Південному В'єтнамі. Наприкінці минулого тижня відбулося у Парижі зібрання 800 комуністів і пацифістів із 75 країн, з привітальними телеграмами від Брежнєва й інших комуністичних проводирів, де американські учасники заповіли, що від половини квітня до червня ц. р. вестимуть в Америці від „узбережжя до узбережжя" демонстрації у користь „кінця війни" за комуністичним рецептом. Уряд напевно не дасть себе стероризувати. Але ті демонстрації мають на цілі створити неприхильний Ніксонові настрій в суспільстві й допомогти його демократичному противникові виграти вибори. Це ще один приклад, що демократія з її свободами і виборами не завжди і не в усіх обставинах виходить на добро країні, відкриваючи широко ворота демагогії й деструктивній роботі. Тоді єдина надія на здоровий глузд і здоровий інстинкт нації.

ГЕНРІ КІССІНДЖЕР

7-го лютого ц. р. два міжнародно відомі американські політичні тижневики „Тайм" і „Нюзвік", принесли на своїх обгортках портрет Генрі Кіссінджера з однаковим — наче за обопільним домовленням — субтитулом „Таємний агент Ніксона". Чому „таємний агент", а не, наприклад, „права рука"? Бо правою рукою 37-го американського президента можна б назвати його колишнього адвокатського спільника й керівника президентської виборчої кампанії у 1968 р., тепер генерального прокуратора Джона Мічелла, — або довголітнього приятеля й земляка каліфорнійця, недавнього секретаря здоров'я й освіти, тепер радника у Білому Домі, Роберта Г. Фінча, — або також довголітнього співробітника, керівика невдалої кампанії Ніксона у губернаторських виборах в Каліфорнії у 1962 році, тепер немаче шефа штабу у Білому Домі Г. Р. Гальдемана, — або й пресового секретаря Білого Дому Рональда Зіглера. Але Генрі Кіссінджерові причеплено титул „таємного агента Ніксона" після того, як він здивував світ, зумівши відбути у повному засекреченні від журналістів і дипломатів подорож до Пекіну, провести там кільканадцятигодинні розмови з Чу Ен-лаєм і впродовж 30-ти місяців 12 разів відвідати Париж, щоб взяти участь у довгих нарадах з делегатами комуністичного Північного В'єтнаму. І коли б сам президент Ніксон не виявив був всі ті таємні дипломатичні ескапади Кіссінджера, то вони, мабуть, так і залишились би таємницею по нинішній день.

Генрі Кіссінджер, який 1938 року прибув до Америки, як 14-річний хлопчина з своїми батьками, німецькими жидами, що рятувалися від гітлерівської загрози, був у 1968 році, коли Ніксон виграв президентські вибори, невідомим ширшому загалові професором політичних наук у Гарвардському університеті. „Відкрив" його нюйоркський губернатор Нелсон Рокефеллер, заангажувавши на свого дорадника в міжнародних справах, коли кандидував у згаданих президентських правиборах, як суперник Ніксона. У тому характері Кіссінджер звернув на себе увагу Ніксона. Кіссінджер признає, що спершу ставився до особи Ніксона неохоче і прихилився до нього щойно в ході довгих розмов із ним, внаслідок яких прийняв пропозицію Ніксона стати його, за офіційним титулом — асистентом у справах крайової безпеки.

На тому становищі Кіссінджер створив власний студійний апарат із 46 військовиків та цивільних фахівців з різних ділянок міжнародного життя і 105 канцелярійних службовців. Кіссінджер дав спершу їм перестудіювати 143 актуальні та потенціяльні проблеми і у висліді їх студій виготовив 55 меморандумів, про які доповів на засіданні Крайової Ради Безпеки. Він обновив Крайову Раду Безпеки, як найвищий прибічний орган Президента, де приймається найважливіші рішення, що стосуються крайової безпеки й міжнародної політики.

Давши себе пізнати, як інтелектуал - дипломат - діялектик з винятковим організаційним хистом, водночас людина величезної працездатности й товариської культури, Генрі Кіссінджер здобув собі вплив і значення, що його порівнюють хіба з ролею, яку грав державний секретар Джон Фостер Доллес за Д. Д. Айзенгавера. Тому преса почала називати Кіссінджера „фактичним державним секретарем", який ніби відсунув у тінь державного секретаря Вілліяма Роджерса. Але сам Кіссінджер заявив, що він не міг би виконувати своїх завдань, коли б поруч нього був „слабий" державний секретар, бо Америці і Президентові потрібний „сильний" державний секретар.

Кіссінджер не втручається в компетенції Роджерса, не перехрещує його роботи, а тісно з ним співпрацює, маючи власний апарат. „Це бюрократи пробують вносити між нас дисонанс", — заявив він саркастично, тавруючи цим недвозначно інтриги службовців державного апарату.

За основу політики Кіссінджер уважає знання фактів. Без докладного й всебічного знання фактів неможливо приходити до логічних і правильних висновків. Тому штаб Кіссінджера збирає до кожної проблеми безліч фактів, перевіряє їх, сортує, впорядковує за їх важливістю і вірогідністю. Трудна ситуація Президента і такого його дорадника, як Кіссінджер чи державний секретар Роджерс, у тому, що вони не можуть виявляти всіх тих фактів, що їх вони знають і які диктують їм приймати такі, а не інші рішення.

Наприклад, ніхто не знав, чому властиво Уряд зайняв таке неприхильне становище супроти Індії в її війні проти Пакістану, коли ту війну виграла Індія, а не Пакістан, і внаслідку в Індії, у новопроголошеному Бангладеші й над Індійським океаном скріпив свої впливи Совєтський Союз, себто сталося те, чого власне не хотіла Америка. І тільки недавно коментатор Джозеф Алсоп ревеляціонував — а сам през. Ніксон потвердив це у своєму виступі 9 лютого ц. р., — що Уряд дістав вірогідні інформації, що Індія і СССР плянували не тільки послаблення Пакістану через відірвання від нього Східнього Пакістану, себто Бангладешу, але й узагалі розбиття прозахідньої пакістанської, союзної з Америкою держави — що було б тріюмфом для Москви і поважним ударом для Пекіну. І власне, щоб протидіяти цьому, та ще й напередодні своєї візити в Пекіні, Ніксон вислав американську фльоту до Бенгальської затоки — що й прохолодило індійсько - совєтські войовничі задуми. Звичайно, у да-

(Закінчення на стор. 8-ій)

П. Феденко

БОРОТЬБА ЗА ВЛАДУ І ПОЛІТИЧНІ ВБИВСТВА

Мюнхен. — Убивства з політичних мотивів — явище досить поширене в історії народів. Політичні вбивства мають різні відміни: 1) у боротьбі за владу дехто намагається вирішити спір через знищення суперника; 2) покривджені режимом, для помсти, убивають представників влади; 3) щоб забезпечити себе від суперників, монарх або тиран убиває „підозрілих".

Відомий в історії Греції тиран Грасибул (Милет.) у VI віці перед Христом показував своєму гостеві в полі приклад, як слід забезпечити владу: він збивав колоски на високих стеблах. Це мало значити, що треба винищувати людей вищого рівня, як небезпечних для тирана.

Політичне убивство учинив диктатор Риму Юлій Цезар: взятого в неволю борця за незалежність Галлії цезар звелів задушити. Його звали Верцинґеторикс. У Парижі є вулиця (rue Vercingetorix), названа нак на честь патріота Галлії.

Сам Юлій Цезар став жертвою політичного убивства: проти диктатора виступили найближчі спільники Цезаря в 44-му році перед нашої ерою.

Розп'яття Ісуса з Галилії мало теж політичну причину. Правда, Ісус з Назарету був у конфлікті з старозаконною жидівською релігійною громадою, але розп'яли Ісуса таки римляни - окупанти Палестини, і коло хреста Ісусового стояли римські вояки „для порядку". Політичну основу цього вбивства видно з того, що на хресті був напис: „Ісус з Назарету — цар юдейський". Отже, Ісусові приписано „державний злочин", — бажання стати монархом незалежної Юдеї.

В країнах з монархічним або диктаторським устроєм політичні убивства — індивідуальні або масові — трапляються дуже часто. В боротьбі за владу йде часто брат проти брата, син проти батька, жінка проти свого чоловіка, зять проти тестя. Приклади: царевич Кир у Персії виступив проти свого брата царя Артаксеркса р. 401 перед нашою ерою, спираючись на греків - найманців.

Син московського царя Петра І Олексій противився реформам свого батька і був покараний смертю в 1716 році. Імператор Олександер І вступив на трон Росії 1801 р. після смерти свого батька Павла, якого задушили в Петербурзі прихильники Олександра за його згодою. Катерина II стала самодержавною царицею Росії 1762 р., коли з її волі фаворити Катерини — брати Орлови — убили царя Петра III, її чоловіка.

З драм Шекспіра видно, які криваві діла творили англійські князі й королі в боротьбі за владу.

У боротьбі за владу в Римській імперії були суперниками Гней Помпей і Юлій Цезар: Помпей був одружений з дочкою Цезаря. Помпея вбито в Єгипті 48 року перед Христом і його голову прислано переможцеві Цезареві.

Про політичні убивства в диктаторських режимах нашого часу загально відомо: Ленін і Сталін були організаторами політичних убивств, що їх вони називали „червоним терором". Ленін ледве видужав від рани, якої завдала йому куля соціялістки Дори Каплан р. 1918 у Москві. Молодий Каннегіссер убив большевицького організатора терору в Петербурзі Урицького р. 1917. Сталін звелів убивати всіх дійсних чи здогадних противників, навіть своїх найближчих приятелів: Кірова, Ягоду, Єжова. Коли б він жив довше, то, мабуть, знищив би всю комуністичну еліту: Молотова, Кагановича, Хрущова, Маленкова, Брежнєва і т. д.

Наша Русь - Україна не була вийнятком в історії політичних убивств. Князь Володимир Київський (умер 1015 р.) прийшов до влади, знищивши свого брата Ярополка. Між його синами спалахнули криваві „усобиці". Загинули в цій війні князі — Святослав, Борис, Гліб. Переможцем вийшов син князя Володимира Ярослав, відомий в історії з додатком „Мудрий" (1024-1054).

Київські літописці ставили в вину за смерть князів Бориса і Гліба найстаршому синові Володимира — Святополкові, якого в літописах названо „Окаяним". Святополк був зятем польського короля Болеслава Хороброго і покликав тестя, щоб своїм військом поміг йому в боротьбі за владу. Ярослав, натомість, спирався на варязьку дружину (то була назва для охочого війська предків теперішніх шведів і норвежців).

Борис був улюбленим сином князя Володимира і, як інші його брати, був небезпечним суперником для Ярослава. Убивство князя Бориса мало великий розголос. Про цей злочин писано не тільки в київській „Повісті временних літ", але ця подія зайняла місце також у скандинавському епосі — в так званих „саґах", що зайшли аж на острів Ісляндію.

Як відомо, літописці часто виконували політичне завдання князів. Вони описували події в інтересі того або іншого князя. В 1957 р. російський історик Н. Ільин висловив припущення, що не Святополк звелів убити свого брата Бориса, а Ярослав. У літописі як і в „Eymundarsaga" (Еймундова сага) говориться, що Бориса убито з доручення київського князя, і убивники були варяги.

Далі в цих переказах повідомляється, що убивники принесли відрубану голову князя Бориса його братові в Київ, а тіло вбитого десь закопали. Варяги - убивники боялися, що київський князь звелить і їх покарати смертю, щоб затерти сліди

(Закінчення на стор. 8-ій)

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редаґує інж. Лев Яцкевич

НОВІ ОБРІЇ ТЕХНІЧНОГО ПОСТУПУ

Атомову енергію, яку передбачив Альберт Айнштайн і яку практично використала людина уперше в Гірошимі — вважалось загально новою формою енергії.

В дійсності усі форми енергії, які людина зуміла досі запрягти до колісниці своїх потреб, атомового походження. І не тільки те — є всі знаки на те, що й майбутні форми енергії будуть атомового походження, джерелом якого є наше сонце. І так, вугілля, природний газ, нафта, бензина і повів вітру є до певної міри перетвором радіяційної енергії сонця, що вирощується в ньому невпинно через трансмутацію водня в гелій.

Єдиним вийнятком є атомові реактори, збудовані руками людини, в яких вона продукує атомову енергію через ядрову реакцію плютонію, та мікроскопічні кількості енергії, що творяться у висліді радіоактивної трансформації первнів всередині землі.

Сонце на експорт

На жаль, з цього потужного джерела космічної енергії сонця людина використовує тільки окрушини, а решта енергії пропадає в холодних просторах всесвіту.

Тому треба привітати епохальний проєкт світової силової мережі, наснажуваної соняшною енерґією, з проєктом якої виступили два науковці в Швеції. З тієї силової мережі скористали б особливо недорозвинені країни, черпаючи „повними пригорщами" дешеву та вільну від затруєння довкілля енергію для своїх щоденних потреб та свого економічного піднесення. Не виключене, що деякі з тих країн мали б змогу „експортувати" надмір своєї соняшної енергії до багатших індустріяльних країн так, як тепер експортують нафту з родовищ в Арабії, Персії чи Месопотамії.

Археологічний компютор

Археологічну загадку 35,000 каменів із старовинного Єгипту нарешті розв'язано з поміччю компютора, що підніс завісу над чудесами загиблого світу — комплексу будівель, які своїм масштабом та величчю дорівнюють, а може й перевищують єгипетські піраміди.

Идеться про реконструкцію святинь, збудованих в часах панування єгипетського фараона Акгенатона (XIV сторіччя п. Хр), та представлення і єторичної ролі володарки Нефертіті в новому світлі. Виявляється, що це була велика індивідуальність, яка йшла впарі з її великою красою.

На думку Р. Сміта, що займався реконструкцією цього проєкту, спонзорованого музеєм Пенсильвенського університету, Нефертіті була одною з великих жінок писаної історії, яку можна порівняти з Клеопатрою.

Археологи прийшли до цього висновку на основі обрядових образів на стінах святинь, на яких Нефертіті зображено значно частіше, як самого фараона, а густо, як одиноку фігуру, що приносить жертву дискові сонця, що був символом монотеїстичної релігії за часів панування Акгенатона. До речі, на честь Нефертіті збудував Акгенатон згадану величну святиню в Карнаку, поблизу сьогочасного міста Люксору.

Реконструкція цього комплексу будівель є ще одним доказом важливости компюторів.

Компютор, що розмовляє

До речі, науковці з Сенфордського Дослідчого Інституту проголосили недавно, що вони почали будову нового компютора з лінґвістичними здібностями, з яким можна буде безпосередньо розмовляти, під умовиною, що розмовне слівництво охоплюватиме 1000 вибраних слів, для яких компютор запрограмований, а запити людина - партнер ставитиме чистою англійською мовою.

Кабелеві телевізори

Критики телевізійних передач можуть потішитися, що в найближчому 10-річчі телевізори замість антен будуть сполучені з джерелом телевізійних передач кабелями, якими можна буде сприймати передачі на від 20 до 40 мережах (каналах). Ця кабелева сполука не тільки поліпшить якість телевізійних передач, але й дасть власникові телевізора далеко кращий вибір передаваного матеріялу.

„Розумні" бомби

Говорячи про телевізор, ми завжди маємо на думці далекобачення в значенні розваговому або інформаційному. Мало-хто знає про те, що він є також засобом кращого прицілу модерної зброї, такої, як, наприклад, бомби, що їх скидають американські бомбовики в Індо-Китаї. Такі бомби, устатковані телевізійною камерою в її „носі", та стерновим пристроєм в її „хвості", в 10 разів цільніші, як звичайні бомби. Єдину конкуренцію „телевізійним" бомбам можуть робити „розумні" бомби, керовані лейзеровим промінням.

Водно-повітряні кораблі

В недалекій майбутності кораблі збільшать свою швидкість щонайменше чотирикратно в порівнянні з сучасними кораблями. Идеться тут про водно - повітряні кораблі, урухомлювані турбо - джетами, які дозволяють кораблям „їхати" по повітряній подушці понад водою і в такий спосіб виеліміновувати опір, що сповільнює швидкість корабля.

Американські Морські Сили (Нейві) переводять тепер експерименти з двома 100-тонновими прототипами ми цих кораблів, швидкість яких доходить до 100 вузлів, тобто 115 миль на годину. При такій швидкості подорож з Америки до Европи триватиме приблизно одну добу, що створить велику конкуренцію літакам.

Ольга Приходько

КАМ'ЯНЕ СЕРЦЕ

(20)

Незабаром Валя з батьком від'їхали закордон. Батько хотів, щоб Валя слухав лекції видатних професорів у різних европейських університетах. До Кам'янця вони вже не повернулись. Чому цей поетичний роман молодих літ Валі так різко урвався — ніхто не знав. Казали, що перешкодою були католицька віра і польська національність Валі, бо барон був лютеранином німецького походження. Певно така була їх доля. Не судилось!

Перед від'їздом залишив дідич пані Гуревич досить значну суму грошей на дальшу освіту Жоржа. Маєток у Вербинцях він продав, і зв'язок з ним урвався.

ТРИ ТЯЖКИХ РОКИ

Пані Гуревич і далі провадила свій пансіон, але дуже скоро переконалась, що без дармових продуктів з дідичевого маєтку ця справа стала значно тяжчою і вимагала ще більших зусиль, бо мусіла брати на помешкання більше хлопців, щоб якось зводити кінці з кінцями. Працювала не покладаючи рук. Власне головний тягар цієї праці полягав у її безперервності, одноманітності і поспіху, а також в умовах: в малій кухні зрання до ночі, в гарячому, насиченому парами повітрі, часами як у пеклі, коли смажилася велика кількість жирних страв — просто не було чим дихати. А коли то повторювалося кожного Божого дня — сьогодні так само, як учора, а завтра буде те саме — сніданок, обід, вечеря ... сніданок, обід, вечеря ... Колесо часу, а з ним і колесо тієї буденної праці не спиняється ні на хвилину: варити, варити й ще варити — гори страви, гори брудного посуду і так до безконечности ... до відчаю, до повного виснаження.

Власне вона звикла з малих літ до праці, але в селі то було зовсім інше — там працювалось то на городі, то коло птиці, то в стайні, то в кухні, то йшлося до ставка з білизною. І тоді праця часами бувала тяжкою, але, коли людина стомлювалась, то виходила собі в садок, випростувалась, лягала на зелену травицю, спочивала якусь хвилину, і втома якось розходилась. А головно ніхто нікуди не поспішав на певну призначену годину. А тут та втома все нагромаджувалась так, що і за цілу ніч людина не відпочивала, а вдосвіта вже треба вставати і все те починати знову. І так ішло без перерви, навіть без усякого свята. Навпаки, на свято ще більше треба було працювати, бо кожний на свято бажає з'їсти щось ліпше, смачніше.

Тяжка це була праця, рабська праця, без просвітку ...

Дуже міцне здоров'я мала Гуревичка, а ще міцніші дух та волю. Найбільшу силу черпала вона від погляду на свого коханого красунчика, на свого любого синочка Жоржа.

Коли чужі люди любуються тим струнким, гарним гімназистом, то що вже й казати про мати, яка душу свою готова за нього віддати. Звичайно, що й донечку Женю вона любить, але хіба можна то рівняти. Женя — звичайна дівчина, така, як то була колись вона сама. Ось скінчила школу, може віддасться за якого бідаку та й буде цілий вік працювати на свою родину. Але Жорж зовсім щось інше, на нього напевно чекає гарна майбутність і визначне становище, то вже з першого погляду видно, що він вийняток, що він створений для іншого, кращого життя, і що то її повинність дати йому всі можливості досягнути цей найвищий рівень суспільства, а тоді, звичайно, і вона не бідуватиме і зможе спокійно жити та тішитися своїм сином. Як від початку Жоржеві щастить — як про нього дбав пан дідич, як у школі його всі хвалять, як на нього завжди всі звертають увагу, та й дівчата вже заглядаються на нього. Хіба Женя може рівнятися з ним?

І сама Женя поділяла цей погляд і сприймала це, як самозрозумілу річ, що вона і мама мають працювати для Жоржа. Вона до того з малих літ призвичаїлась, ніколи не вважала своє становище несправедливим і завжди пишалася своїм братом. Коли дівчата в гімназії почали звертати на нього увагу і говорити Жені компліменти на його адресу або хотіли завести з ним знайомство, то Женя вже знала, що краще про це не говорити Жоржеві, бо він з таким холодним презирством ставився до всіх подібних заходів, що Жені ставало навіть соромно, коли він недбало зауважував:

— Як ці твої товаришки зле виховані.

Жорж був молодшим від Жені на три роки, але ставився до неї, як старший, а головно багато розумніший брат.

Ніяких романтичних переживань в Жениному житті не було, тим більше не могло їх бути в житті її розумного брата.

(Далі буде)

ПРОТОКОЛ

27-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яка відбулася в Hotel Statler Hilton, Cleveland, Ohio в тижні від 18-го до 23-го травня 1970 року

(22)

Д-р Снігурович піддає думку, що її ми вже чули давніше, замість виплачувати дивіденду членам, додавати її до вартости грамоти, на яку член є забезпечений. Це одначе замалі квоти, які треба було б додавати до грамот кожного року, а замінити около 74.000 дивідендових виплат на термінові грамоти, це було б завелике і коштовне обтяження книговодства нашої канцелярії. Практичніше є виплачувати цю малу дивіденду готівкою. Якщо б було б більше число поліс по 5.000 і більше тисяч, тоді дивіденда виносила б 50 чи більше долярів, і тоді могли б ми ввести в життя такий проєкт. Пропозиція д-ра Снігуровича щодо придбання радовисильні для нас це дуже добра ідея, яка лежить в загальному нашому українському інтересі, щоб голосити правду про Україну.

До дел. д-ра І. Скальчука: Делеґат заторкнув справу 1% для наших секретарів. Річні Збори УНС вирішили виплачувати цей 1% додатково для секретарів тих Відділів, які не виказали спадку членства з року на рік. Деяким секретарям ми виплатили вже на тій базі, але дуже багато наших Відділів мають менше членів тепер, ніж 4 роки тому . На 460 Відділів втратили членство в порівнянні з роком попередньої Конвенції 256, що є більше ніж половина всіх Відділів. Це очевидно є поганий стан, який може довести до цілковитого занепаду. Тому треба шукати за середниками, як стримати цей спадок. Одним із них є впливати на наших секретарів, щоб вдержували членство, не допускаючи до спадку його у своїх Відділах при помочі власне цього додаткового 1%. Це дало навіть певні позитивні висліди в минулих двох роках. Можна дискутувати над тією справою і оправдувати цей стан різними причинами, але ми все мусимо настоювати над тим, щоб недопускати до спадку членства, а щонайменше вдежувати його на тому самому поземі, якщо вже неможливо його підвищувати. Є певні околиці як приміром в Пенсильвенії, де це неможливо переводити, але знаємо також, що в ЗСА є близько півтора мільйона українських людей, а в Канаді поверх 600.000, отже є ще великі потенційні можливості у тому напрямі. Д-р Скальчук також згадав, що наш статут не був відповідно змінений на останній Конвенції. Він не має рації, бо всі дії на останній Конвенції були переведені належно і леґально. Може бути певна різниця в інтерпретації слова „більшість", але треба прийняти, що на останній Конвенції було понад 2/3 вимаганих голосів, бо у протоколі немає згадки, щоб були якісь голоси проти. Не маємо надрукованого статуту з актуальними змінами. Рік тому Збори УНС доручили гол. секретареві надрукувати змінений статут УНС до листопада 1969-го року, але це не переведено.

Дел. Марія Федак має рацію, якщо вимагає заанґажування тут народжених організаторів. Треба вірити, що їх знайдемо. Щодо забезпечування і бондовання наших секретарів. На жаль, неможливо є мати однаковий бонд для всіх наших Відділів, бо система збирання вкладок по наших Відділах не є однакова, а компанії, що занимаються такими бондами вимагають докладного поступовання у справах фінансових. Ми вже питали про такі бонди, але ніяка компанія не годилася прийняти відповідальности в такій існуючій ситуації.

Дел. Ірина Щерба подає думку, щоб звіти головних урядників були в руках делеґатів перед Конвенцією. Вона має рацію, але не всі звіти були готові перед Конвенцією. Ми раді, що дістали звіти день перед Конвенцією. Щодо заміту, що немає бюджету, то вона немає рації, бо бюджет є у звіті. Інша справа чи хтось годиться з тим звітом, чи ні. П-і І. Щерба запитує чому д-р Я. Падох був звільнений зі своїх обов'язків в Конґресовому Комітеті. Головний секретар твердить, що не мав досить часу для виконування своїх секретарських обов'язків. Не виготовив на час протоколу зборів з попереднього року. Контролери ззабезпеченевого Департаменту стейту Ню Джерзі вимагали перевірки протоколів з Конвенції, Річних Зборів і засідань Екзекутиви. Закони Ню Джерзі вимагають, щоб такі протоколи були писані англійською мовою. Тому ми мусіли зробити переклади негайно в березні ц. р. за окремою оплатою 1.500 дол. Д-р Падох зазначив, що він не міг виконати тих завдань тому, що вимагається англійської мови. Він був заанґажований як голова Братських Організацій стейту Ню Йорк та займав пост у Крайовому Братському Конґресі, де уживається тільки англійської мови. Питання чому д-р Падох був звільнений з посту касира УККА — слід скерувати до нього самого. Це є факти. Так, я чую ваші крики, але ви не можете закричати фактів, а факти є в наших актах.

Дел. Михайло Ольшанський порушив справу Союзівки в Чикаґо. Ми перевірювали багато проєктів в тій справі включно із півмільйоновим об'єктом в тій околиці. Забезпеченевий Департамент стейту Ню Джерзі, який ми запитували про опінію, заявив категорично, що не погодиться на того роду інвестицію. Остання можливість, що її ми перевірювали, вимагала видатку 543.000 дол. за саму фарму, з будинками, які не надавалися на ресорт. Щоб пристосувати цей об'єкт для вжитку на ресорт треба було б інвестувати додаткових від трьохчетвертих до півтора мільйона долярів. Думаю, що ми всі згідні з тим, що ми не де б вона находилася, з видатком на звиш півтора мільйона долярів, бо теперішній стан нашого майна і фондів на це не може нам дозволити.

Дел. Константин Шевчук згадав про Стипендійний Фонд. Якщо Конвенція дозволить ужити більше фондів на ту ціль, ми призначимо вищі стипендії.

Дел. Всеволод Пінковський твердить, що наші дивіденди є за низькі. Вони є низькі тому, що грамоти є за низькі. Щодо морґеджів він вимагає, щоб ми приділювали більше того роду позичок для Канади. Під теперішню пору з усіх признаних морґеджів — 16% з 9,000.000 дол. є в Канаді. Це є вищий процент від кількости членства на терені Канади.

Дел. Андрій Бук жаліється, що маємо за багато малих Відділів. Знаємо про це і опрацьовуємо цю справу. Вісім років тому ми мали 475 Відділів, тепер маємо 460. Постараємося приспішити цей процес.

Дел. Андрій Забродський ствердив, що це не належить до УНСоюзу помагати будувати чи відбудовувати школи в Юґославії, яка є комуністичною державою. Він має слушність, але ми маємо там також нашу Церкву яка там діє. Маємо понад 30.000 українців в Боснії, а 40.000 в Бачці, де живе український дух. Боснія потерпіла останньо поважні втрати з причини землетрусу. Ця справа з чисто людських причин вимагала нашої допомоги в міру нашої можливости і думаю, що ми повинні її продовжувати, якщо буде треба. (Оплески).

О годині 12.30 по пол. предсідник П. Дорожинський перервав відповіді гол. предсідника, які будуть продовжуватися ще під час чергової сесії в п'ятницю, 22 травня та заповів перерву нарад Конвенції до слідуючого дня. Дальше предсідник інформував: По полудні відбудеться відкриття і посвячення пам'ятника отця Григорія Грушки, першого редактора і основника „Свободи" (1893-1895 рр.) в Українському Культурному Городі в Клівленді. Для тієї мети всі делеґати і гості зберуться в годині 1.50 по пол. під Статлер-Гілтон готелем, де чекатимуть автобуси. Після відслонення пам'ятника, повернемося до готелю. Наскільки час дозволить охочі можуть відвідати Пластовий Музей. О годині 7.30 вечером в залі „Гренд Болрум" в тому ж готелі відбудеться конвенційний бенкет. Чергова 10-та сесія Конвенції відбудеться в п'ятницю, 22-го травня, початок о год. 9-ій ранку.

ДЕСЯТА СЕСІЯ

П'ятниця 22-го травня 1970 р. год. 9.15 ранку

Предсідник І. Флис відкрив о год. 9.15 рано 10-ту сесію, поінформувавши про невичерпані ще точки програми цієї Конвенції та заповів, що після докінчення дискусії відбудеться уділення абсолюторії та голосування на кандидатів до Головного Уряду.

Після полудня на черговій сесії будуть звіти Комісій, справа платень головних екзекутивних урядовців, внесення для добра організації, звіт Виборчої Комісії і інше.

Предсідник уділив голос головному предсідникові п. И. Лисогорові для продовження відповідей в дискусії.

Продовження відповідей на дискусію над звітами

Иосиф Лисогір погоджується зі суґестією, що звіти на Конвенції повинні бути коротші, а всілякі не надто важливі подробиці викликують тільки довгі дискусії, що забирають час. У справі запиту про обов'язки і функції заступника головного предсідника, який завідує рекордовим департаментом, які не є окреслені статутом інформує, що цей статут дозволяє Головному Урядові і Головному Екзекутивному Комітетові визначувати такі обов'язки якщо буде уважати їх за потрібні. Статутова Комісія нашої Конвенції взяла також цю справу під наради, але не мала часу їх закінчити. Можливо Комісія ця ще щось скаже на цю тему у своєму звіті. Дотично інвестицій, на деяких бондах маємо дуже низький процент. Це наші старі інвестиції. Подібні бонди мають інші братські організації, як наприклад, Лютеранська Допомогова Організація, що начислює коло мільйон членів. Такі бонди приносять всього 3 і ½ до 4%. Вони були закуплені яких 15 до 20 років тому і якщо б ми їх продали зараз, могли б дістати ледве половину їхньої вартости, тобто старі бонди можна б продати тільки по зниженій ціні натомість нові бонди приносять тепер 9 до 9½% зиску. Щодо забезпечування молодих мужчин в поборовому віці (16 до 25 років) на вищі квоти, про що говорив дел. А. Слюсарчук, то до 1965-року ми мали, так зрештою як і інші забезпеченеві організації, у наших полісах так звану „воєнну клявзулю". У 1965 р. ми скреслили цю клявзулю тому, що деякі компанії зробили те у своїх контрактах, а також тому, що ми у випадках смерти на війні все виплачували належні суми не зважаючи на те, що не були до цього зобов'язані. В другій світовій війні ми виплатили в 106-ох випадках забезпечення, але тут розходилося переважно про 500 до 1 000 дол. грамоти. Одначе в останніх 4-ох роках, при зростаючих щораз то більше випадках смерти у В'єтнамі, родини, яких діти досі забезпечені на 500 чи 1 000 дол., зачали забезпечувати 18-ть літніх хлопців на 10 000 дол. Ціль цього є ясна. Тому УНС, не маючи вже воєнної клявзулі не міг брати на себе риск, який був би завеликий й ми вирішили обмежити забезпеченеві суми для членів в поборову віці до 3 000 дол., але й то під умовою, що інші члени їхніх родин мають в УНС забезпечення в подібній сумі.

Дел. Андронік Копистянський твердив, що будова нашого дому є бизнесовою справою і наша організація тратить характер братської. Але ми знаємо, що ця будівля буде також нашим головним осідком. Це правда, що ця будівля є частинно бизнесовою інвестицією. Нам потрібні додаткові фонди на покриття нашої культурної та громадської праці. Члени не будуть платити вищих вкладок, а тимчасом маємо щораз вищі вимагання від наших секретарів на підвишку комісового, на збільшені пожертви і т. п. На це треба збільшених приходів, тож хочемо їх діставати з нового будинку, нових інвестицій та зменшених видатків.

Були тут закиди, що Екзекутивний Комітет продавав бонди зі стратою. Деякі бонди, що приносили всього 2 або 3½% були продані із втратою на яких 2 роки перед їхнім дозрінням, але в таких випадках новозакуплені бонди, що приносять 9 чи 9½%, не тільки покривали втрату, але й приносили зиск. Було також непорозуміння щодо згадки д-ра В. Ґалана у його звіті про втрати на бондах. Якщо приміром бонд за 1 000 дол. на 5 і ½% дозріває щойно в 1990 році, тоді продаючи їх тепер можемо мати втрату на близько 350 дол., що було б дійсною втратою. Але поки ми цей бонд держимо, це є тільки паперова втрата. Але ми не потребуємо його продавати, а після 30 років ті бонди будуть мати свою повну вартість.

Отець прот. О. Мицик — голова Комісії Просьб просить її членів на засідання.

Відповідь заступника гол. предсідника Степана Куропася

На кожній Конвенції маю двох приятелів з Чикаґо і з того самого Відділу, які ставлять ті самі запити, а які уважають себе за святих, а Куропася за злого. Це п. М. Сенчишак із 131 Відділу, який запитує чому заступник гол. предсідника приходить на Конвенцію і тільки говорить при програму для молоді, а самий не приготував її передтим? Я приїжджав до Головної Канцелярії чотири рази в році на 1-дневні наради, тобто всього на 4 дні. Чи можна підготовити програму за ті 4 дні? Головний предсідник має ще трьох інших екзекутивних урядників, які кожного дня є з ним в Головній Канцелярії. Якщо він не потрапив підготовити програми для молоді під час 365 днів у році, як я міг це зробити за 4 дні? Як я подав у своєму звіті, я зробив тисячі миль шукаючи місця для табору молоді, на Союзівку. Ви знаєте, що головний предсідник має багато занять, кожного другого дня мусить фотографуватися. У „Свободі" бачите різні його титули, як „Президент", „Заступник Президента" і т. п. Може б він робив менше те, а взявся за програму для молоді. А якщо хтось ініціює щонебудь, він бачить у всьому заговір проти нього. Якщо говорю з д-ром Падохом, чи з пані Душник, чи п. Зоричем, він зараз підозріває якусь напасть проти нього. Я був 25 літ головним контролерем за М. Мурашка і за Д. Галичина, але це були інші люди з якими ви могли говорити. Я не мав наміру згадувати про це у моєму звіті. Я думав, що делеґати самі будуть заінтересовані у тих справах і дискусія буде розвиватися в тому напрямі. Але якщо делеґати не виявили заінтересування, це не моя вина. Пан предсідник підкреслює все, що він є „босс'. Це правда, предсідник є „боссом" навіть якщо ми є рівні між рівними. Але він є „босс" не тільки, якщо справи йдуть добре. Якщо справи йдуть зле, якщо організація не росте, тоді „босс' також є відповідальний за це, а не інші, які мають слухати його. Все залежить від предсідника. Щодо Союзівки він все каже, що є за Союзівкою, однак діє зовсім інакше. Але якщо він є за нею, шукає місця для неї, тоді чомусь говорить, що закон забороняє таку Союзівку мати? Але закон не забороняє її. Треба перечитати ті папери, що нагромадилися в тій справі, але на це немає часу. Однак не можна складати вину на заступника предсідника, який буває в Головній Канцелярії тільки 4 рази до року. Я є малий чоловік. Я не маю тієї сили, що її має предсідник. Якщо йому знудиться, тоді їде до Европи складати вінки на могилах славних людей. Я цього не можу робити, бо я — тільки „запасове колесо".

Щодо мого іншого приятеля п. Боднара, я знаю заздалегідь, що він буде питатися. Я не є злий на нього, так само як на мого сусіда п. Сенчишака. Я маю також амуніцію на п. Боднара, але я вагаюся її вживати, бо знаю, що ви хотіли б, щоб кожен секретар Відділу працював, приєднував нових членів, тому не хотів би його ображувати. Він згадує про загрозу для інших таборів молоді, як він каже, мене не інтересує. Я відвідував всі літні табори в чикаґській Окрузі, а навіть закупив один для „Самопомочі" на табір для молоді. П. Боднар знає про це, а якщо ні, тоді повинен знати. Я був навіть її першим президентом. Там тепер дітей немає, діти тепер не потребують, знаєте, літніх таборів. Тепер там є оселя для емеритів. Там є декілька будинків. Ми хотіли цю оселю поширити. Пан предсідник оглядав її і сказав, що є замала. Тоді ми шукали за іншими, але нічого з того не вийшло. Отже, пан Боднар не повинен боятися, що ця Союзівка може бути загрозою для існуючих вже таборів СУМА чи Пласту. Доки є пан Лисогір предсідником, то Союзівки не буде, бо він воліє будувати 15-поверховий будинок, але з нього не буде користи для тих, що ощадили тих 8 чи 9 мільйонів, бо це тільки на рентування. Яку користь будемо мати з цього хмаросягу? Правда буде прихід з рентування, але це не є таке важливе, наша братська організація повинна щось дати для наших дітей і внуків. Предсідник М. Дужий звертає увагу бесідникові, щоб придержувався у своїх замітках до предмету запитів делеґатів. Інж. С. Куропась зазначує, що він є членом Гол. Екзекутивного Комітету і тому раз на 4 роки повинні вислухати його голосу. Він нікого не атакує, а говорить правду. Справи ті повинні інтересувати слухачів, хоч щоправда деякі замітки можуть бути неприємні для деяких делеґатів, але уважає своїм обов'язком про них сказати.

ДЕЛ. І. НОВАКОВСЬКИЙ (276) : Уважає, що передбесідник не відповідає на поставлені йому закиди, але атакує членів Екзекутиви і делеґатів.

Предсідник М. Дужий просить, щоб всі головні урядники при своїх відповідях обмежувалися тільки до поставлених їм запитів. З черги запросив до відповідей дальших членів Екзекутиви.

П-ні Марія Душник, заступниця головного предсідника не має відповідей.

Богдан Зорич заступник гол. предсідника не має відповідей, але дякує делеґатам з Канади за вирозуміння для проблем і труднощів на терені Канади.

Відповідь заступника гол. предсідника Володимира Сохана

Сподівався, що не буде мати потреби давати відповіді делеґатам, бо час є дорогий, але деякі дискутанти настоювали на отримані відповіді на їхні запити. Згідно з його обчисленям кожна година тут коштує 3,200 дол. Уважає, що радше треба б зужити цей час на обговорювання майбутніх плянів праці УНСоюзу, ніж на дискусію. Буде обмежуватися по можності до коротких відповідей і вияснень. Щодо протоколу з попередньої Конвенції, каже п. Сохан, — я був на щастя чи на клопіт одним із секретарів Конвенції. На біду, я був також тоді вибраний до Головного Екзекутивного Комітету і ця обставина насунула декому різні думки, підозріння чи твердження, які трудно пояснити. Можу тільки тут покликатися на слова предсідника І. Флиса і предсідника тодішньої Статутової Комісії д-ра В. Палідвора, які ствердили, що всі рішення щодо зміни статуту в дійсності перейшли більшістю 2/3 голосів. Якщо я занотував інакше у протоколі, це сталося лише тому, що той хто проводив нарадами Конвенції тоді стверджував, коли побачив в голосуванні піднесені руки: „Більшість за" — і так я записував до протоколу. У всіх тих голосуваннях не було опозиційних голосів. Одна тільки пропозиція мала два голоси проти і це було запротокольовано. Це був внесок щодо нового члена Екзекутивного Комітету, на що я був пізніше вибраний. Голосування було запротоколоване: „Всі за, два проти". Ці статутові зміни я пізніше упорядкував і списав українською мовою. Вони, ті зміни, є ті, що їх Статутова Комісія запропонувала, а Конвенція опісля прийняла, я певний, що Статутова Комісія це підтвердить. Ті зміни в статуті були відтак переложені на англійське нашою секретаркою Конвенції п-і Мілдред Мілянович, що тут сидить. Вони були перевірені членами Екзекутиви включно із головним предсідником, а відтак статут англійською мовою з відповідними поясненнями був пересланий до Асекураційних Департаментів тих всіх стейтів, де УНСоюз має ліценцію, у вересні, 1966-го року з підписом головного секретаря. На мою думку це вповні вияснює цілу справу.

Дотично розподілу праці в Головній Канцелярії — то ця справа була наладнана відповідно до рішень Конвенції, а відтак Головного Уряду. Конвенція накреслила тільки загальну лінію, а рішення Екзекутиви було основане на договоренні між д-ром Падохом, головним секретарем і мною, новим членом Екзекутиви. Ті зміни були прийняті д-ром Падохом і всіма членами Екзекутиви одноголосно.

Те саме відноситься до справи мого титулу, тобто четвертого заступника головного предсідника. Хочу пригадати, що під час дискусії на останній Конвенції я залишив на той час, коли справа титулу була обговорювана, місце секретаря в Президії Конвенції, щоб не бути вмішаним згл. не впливати на цю справу. Також коли делеґати рішали про платні на останній Конвенції, я уважав залишити президію і сісти між делеґатів, щоб не думали, що я спеціяльно зацікавлений у платні, бо я взагалі не ставив в тому напрямі власних вимог. Вкінці хочу ще зазначити, що коли під час останньої Конвенції справа моєї функції в Екзекутиві була обговорювана, я уважав за потрібне зробити одну річ, а саме звернувся до двох делеґатів, а зокрема до п. Петрова, 479 Відділ і до п. Федика — 292-го і передав їм листу праць, за які я мав би відповідати, але зовсім не згадував там про платню, що їх хотів би мати ані про мій евентуальний титул.

Відповідь головного секретаря д-ра Ярослава Падоха

Моя відповідь буде коротка, бо небагато питань мені поставлено, а крім цього мусимо ще говорити про наші пляни на майбутнє. Це добре, що п. Сохан вияснив цілу цю справу і я з ним вповні погоджуюся. Між нами не було ніякого непорозуміння щодо титулу, на який, думаю, він вповні заслуговує. Не було також між нами ніяких непорозумінь щодо розподілу функцій. Не знаю звідки того роду поголоски взялися. Цей розподіл запропонував п. Сохан і я з ним вповні погодився. Важлива річ є ця, це хочу ствердити як правник, і вписати до протоколу, що ми всі однозгідно принимаємо, а саме, що у справі зміни статуту було так запротокольовано тому, що голосувала більшість і предсідник тоді так заявив: „Це була така велика більшість, що не має потреби числити". Так повинно бути запротокольовано, бо це є обов'язкове, щоб кожна зміна в статуті була прийнята більшістю 2/3 голосів. Стверджуючи, це на цій Конвенції, ми потвердимо всі зміни прийняті на попередній Конвенції, про які написано в її протоколі „прийнято більшістю голосів", як такі, що були прийняті 2/3 голосами і в цей спосіб ратифікуємо їх як леґальні і важливі і так закінчимо справу друкування і публікування нашого статуту.

Інж. Віталій Галич порушив одну дуже важливу справу, а саме, що границя віку наших членів підвищилася на 3 роки, що означало б, що молодь не виявляє заінтересування членством в УНСоюзі, тому, не маючи молодих членів, вписуємо старших. Це не відповідає дійсному станові, хоч правдою є, що пересічний вік підвищився на 1% під час останніх 4 років. Цю справу міг би краще вияснити п. Сохан, який є експертом в тих справах, але він обмежив свою відповідь, щоб скоріше закінчити цю частину програми. Отже пересічний вік наших членів піднісся на 1%, але це тільки перехідний об'яв і він може знов обнизитися. Хочу пригадати на підставі статистичних даних з 1953-го р., які я маю під рукою, що тоді пересічний вік був 41 років. Тепер він виносить 39. Отже за стільки літ він обнизився на два роки. Тож не можна уважати таку ситуацію за трагічну. Вона була б трагічною, якщо б ми не потрапили заінтересувати нашу молодь Союзом і його членством. Це дуже важлива справа і я тішуся, що 25% дискусії займається власне справами молоді. Я переконаний, що власне перше засідання Екзекутивного Комітету і Головного Уряду будуть присвячені справам молоді. Ми всі повинні випрацювати і впровадити в діло історично-переломову акцію для приєднання молоді в наші ряди. Свого часу згадував головний радний Мирон Куропась статистику мішаних подруж на терені мабуть своєї парохії св. Николая в Чикаґо. Виходило, що чотири роки тому було там 25% мішаних подруж, а останніми часами, рік чи два тому назад, вже було 70, 65 чи 60% таких подруж. Тому, що часто українська сторона в такому подружжю буває слабшою, тоді треба сподіватися, що багато з них відпаде від нас і це знову може причинитися до росту пересічного віку нашого членства.

Щодо інших заміток — д-р Соколишин запитував, чому не маємо архівів і чи будемо їх мати. Очевидно, що будемо їх мати, є вже приготований плян, але треба вичекати, аж буде новий дім УНС, в якому будемо мати окреме, обширне приміщення виключно на ту ціль. Тоді треба подумати про фонди на заанґажування окремого фахового працівника на частинну чи повноденну працю, що займався цією архівальною працею. З-за браку такого архіву, багато видань навіть УНСоюзу пропали і не можна їх віднайти. Є згадка про видання УНСоюзом двотомового „Кобзаря", якого не можна знайти, але чи це є факт, що таке видання дійсно появилося, не можна ручити, а варто, бо це було б найраніше видання „Кобзаря" в Америці.

Всеволод Пеньковський жалувався, що УНСоюз дає мало інформацій про себе на терені Канади. Я згідний з ним. Читаємо постійно в канадійських газетах оголошення двох канадійських і одної американської братських організацій, а ми даємо тільки святочні побажання. Думаю, що нова Екзекутива візьме цю справу під увагу.

Ред. Петро Рогатинський згадував про стипендійний фонд, який повинен бути збільшений. Це очевидно друга, після справ молоді, пильна і важлива справа і тому я є тієї самої думки, що й дискутант.

Щодо 7% для секретарів тут було стверджено, що якщо даємо тих 7%, тоді без окремих, додаткових клявзуль. Якщо ми твердимо, що це рішення було резолюцією, тоді всі мають повне право вимагати цієї підвишки. Тепер є ми на новій Конвенції і тепер можемо подбати про цю справу так, щоб вповні заспокоїти цю вимогу.

Видвигнено тут також справу оформлення чи переформовання Організаційного Департаменту. Мій плян є надрукований у моєму секретарському звіті. Прошу його прочитати. Я думаю, що коли ми бажаємо закінчити цю Конвенцію поважно й корисно, нам треба поважно потрактувати всі проєкти, що є поміщені у наших звітах, або були вже давніше поміщені, як теж нові, які будуть запропоновані тепер. Закінчуючи відповідь головний секретар просив делеґатів, які отримали відзначення, щоб їх прип'яли на своїх одягах.

З черги до відповідей в дискусії був запрошений головний касир — Петро Пуцило.

Відповідь головного касира Петра Пуцила

П. П. Пуцило заявив на вступі, що сумнівається, чи буде в спроможності відповісти на всі питання звернені в дискусії до його ресорту, бо був зайнятий виплатою діет і коштів подорожі для делеґатів, але спробує відповісти на ці запити, які він мав змогу почути. Просив тих делеґатів, що хотіли б почути його відповідь у інших важливих справах, щоб сконтактувалися з ним особисто.

„Я бачу, що делеґат від 131-го Відділу п. Сенчишак знову згадав про позицію, що відноситься до видатків на подорожі у фінансовому звіті, в сумі 118,543.83 дол. На цю тему вже відповідав я попередньо. Я вияснював, що більша частина тих видатків на кошти подорожі є у зв'язку із відзначуванням 75-річного ювілею „Свободи" і УНСоюзу. П. Сенчишак згадав також про морґеджі, що їм загрожує ліцитація у Чикаґо. Це відноситься до двох позичок, які отримав покійний Рижевський. Після його смерти жінка унаслідила ті реальності, виїхала до Польщі і не можна з нею скомунікуватися. Ця справа є тепер в суді і ми сподіваємося перебрати обі реальности на власність. Одначе чим довше буде тривати судова процедура, тим більше знищаться ці реальности, бо вони є у бідній дільниці, і ледве чи хтось схоче робити дорожчі репаратури. Був також запит п. Сенчишака щодо кількости морґеджових позичок під теперішню пору в Чикаґо. Отже в самому Чикаґо маємо 64 морґеджі на суму 619,345 дол., а якщо йдеться про цю дільницю, що підупадає про яку була згадка перед тим, не маю окремих даних, але з тими реальностями не маємо проблем. Позатим маємо ще в інших місцевостях стейту Іллиною дальших 20 морґеджових позичок, разом на 893,377.47 дол.

П. Рогатинський з 75-го Відділу: Я не зовсім розумів про що йому йдеться, але він згадав також про кошти нашої Конвенції, що виносять 98,000 дол., і хоче вияснення чому вони аж такі високі мушу звернути увагу п. Рогатинського на наш звіт, де подано, що ті кошти не виносять 98.000 дол., але 188,553.46. 90,000 дол. — це тільки

(Продовження на стор. 4-ій)

Дискусія над звідомленням та їх прийняття

(Продовження зі стор. 3-ої)

частина суми, яка находилася на конті Конвенційного Фонду, решта мусить бути покрита з Адміністраційного Фонду. Сьогодні мусимо виплатити загальну суму 213.000 дол. Щодо справи бюджету, вона була вже обговорювана багато разів. Бюджет може бути опрацьований, але трапиться такий видаток, який я згадав щойно і тоді цілий бюджет стає нереальним. Тому то так тяжко працювати в рямцях бюджету.

Були також запити д-ра Палідвора, Копистянського, Репети щодо виплати допомоги з причини недуги. В дійсності це не є забезпечення від недуг, тому, що за оплату 8 центів місячно не можна отримати забезпечення на випадок недуги. Тепер є вже різні роди забезпечення від недуг, шпиталів, безробіття і т. п., а в часі коли цей Фонд у нас був оснований, таких забезпечень не було. Коли хтось подавався тоді про запомогу, це означувало, що він не має ніяких фондів на прожиток. Тепер ми мусимо подумати над іншою, більш модерною, розв'язкою цієї проблеми, яка нам справляє багато клопотів. Ми маємо випадки, що якийсь член, що став безробітним, за кілька тижнів чи навіть днів просить про допомогу, інший знову був хворий і т. п. Це є проблеми, що їх мусимо розв'язати або підвищенням вкладки на цей фонд або знайти іншу дорогу.

Дел. Микола Шпетко з 489 Від. видвигнув справу наших інвестицій в бондах на 25,000,000 дол. Запитує чому не інвестуємо в морґеджах. Ми мусимо здавати собі справу, що УНС не є ощадностевою інституцією чи банком. Наші гроші, які надходять кожного дня мусимо негайно вкладати в певні інвестиції, щоб вони приносили потрібний дохід УНСоюзові. Не можемо чекати на інвестовання їх в морґеджі, тому, що це є довша процедура, що триває тижнями, а гроші не можуть лежати безчинно в шуфляді. Якщо ж йдеться про морґедж для певної інституції, як наприклад, Церква тоді мусимо приготовляти гроші через довший протяг часу і для тієї цілі треба їх інвестувати в коротко-термінові бонди, які дозріють у потрібному до виплати готівки часі.

Дел. Богдан Одежинський з 216 Від. запитував про справу нашої 9 мільйонової резерви. Ми мусимо мати резервовий фонд на всякі непередбачені випадки, і цей фонд мусить приносити додатковий прихід, щоб покривати непередбачені випадки в разі смерти більшої кількости членів, бо вкладки, які вони платять не є в силі покрити забезпеченевих сум.

Предсідник М. Дужий стверджує, що після отримання відповідей від всіх членів Екзекутиви, тепер слід приступити до відповідей Головної Контрольної Комісії. Просить до голосу д-ра Володимира Ґалана, голову Комісії.

Відповідь голови Контрольної Комісії д-ра В. Ґалана

Д-р Володимир Ґалан інформує, що буде старатися відповідати по черзі запитів. Справа евентуального дому УНС в Торонто: В часі мого побуту в Торонто ця справа була обговорювана на нарадах Окружного Комітету. Тоді стверджено, що такий дім є потрібний для канцелярії і був тоді вибраний окремий Комітет для перевірення цієї справи та предложення звіту Екзекутиві. Висліду не знаю, мабуть про це краще будуть поінформовані канадійські делеґати. Про продажу низько-опроцентованих бондів говорив докладно наш предсідник. Щодо змін статуту: Про це говорено на зборах Головного Уряду минулої неділі і у вівторок. Дискутовано тільки проблеми, чи члени Головного Уряду повинні зайняти однакове становище, чи різне. Очевидно це не помилка Статутової Комісії і члени її помилково виступили проти. В моєму звіті можете бачити, що ця Комісія не є зобов'язана давати які-небудь вияснення. Звичайно Статутова Комісія може просити про інформацію у контролерів, щоб довідатися, які зміни є потрібні. Але це лише радше співпраця Комісії, а не обов'язок, тому її реакція в цій справі була непотрібна. Рішення Конвенції повинні бути обов'язково респектовані. Але інтерпретація тих рішень належить до предсідника Конвенції і тому, на мою думку, якщо ця заява предсідника Конвенції була передана до Екзекутиви зараз після Конвенції і коли резолюція про 7% була опублікована, ми не повинні були мати тих всіх відкликів впродовж чотирьох літ.

Допомога українцям в Юґославії: Поміч ця, була потрібна з різних причин. Не можна про неї говорити в такий спосіб, як це зробив один із передбесідників, бо це не поможе справі, а навпаки, може пошкодити. На мою думку, наша преса і наш представник в Юґославії принесли поважну моральну і матеріяльну допомогу нашим братам в Юґославії. Ця справа однак не повинна бути дискутована на сторінках преси. Ми повинні мати довір'я до організації, що займається цією допомогою, тобто до Злученого Українського Американського Допомогового Комітету, який знає що слід робити і має всі потрібні інформації. Я думаю, що коли гол. предсідник УНС і я особисто відвідали ці місця і здали звіт, тоді треба уважати, що допомогу про яку ми вас просили була конечна. І я вірю, що і на будуче УНС придpoints таку поміч. (Оплески).

Щодо проблеми молоді то думаю, що можна її розв'язувати двояко: теоретично, так як тут деякі панове делеґати пропонували, або практично, як це ми у Філядельфії зробили, де Українська Щадниця дала студентам безплатно кімнату і запропонувала їм працю в допомоговій акції для Юґославії. У висліді, число студентів-членів подвоїлося в трьох місяцях. Шістьох студентів зголосилося до праці при відбудові українських домів у Юґославії, а кілька днів тому один студент-фотограф виїхав до Юґославії зробити документальний фільм з життя наших українських братів в Юґославії.

Праця і завдання гол. контролерів є дуже трудна і вона не лише включає нагляд над поважним, 36 мільйоновим майном організації, але також нагляд над рішеннями Головного Уряду. Я мушу тут ствердити, що так з моєї сторони особисто, як збоку всіх головних контролерів були докладані всі зусилля, щоб вам дати повний образ союзових справ, як теж стан наших фінансів. Хоч в кожному випадку могли трапитися якісь помилки, в загальному нашим головним завданням і ціллю було добро УНСоюзу та всього його членства.

Тому в імені Головної Контрольної Комісії я дозволяю собі знову повторити наше внесення на уділення абсолюторії всім членам Головного Екзекутивного Комітету. Якщо йдеться про абсолюторію для членів Головної Контрольної Комісії, це внесення повинно вийти від вас, панове делеґати.

На запит предсідника Конвенції, М. Дужого чи ще хтось із членів Контрольної Комісії зголошується до відповіді, ніхто не зголосився. Тоді він з черги поставив такий же запит до головних радних.

Відповідь гол. радного Мирона Куропася

Гол. радний Мирон Курпась: Хочу відповісти двом панам делеґатам. Один заявив, що моя відповідь була довгою лекцією, а він не прийшов тут, щоб слухати таких лекцій. Якщо він не довідався нічого від мене, тоді прошу вибачення. Друга особа говорила про молодь і радила, щоб наш Виховно-Дослідчий Комітет зв'язався з наймолодшою групою молоді, а залишив ту молодь, що є поверх 18 літ. Цей дискутант назвав ту молодь „патлатою", я однак з тією назвою не погоджуюся, бо це погана назва. Знаємо, що теперішня молодь любить носити довге волосся та бороди, що мене не обходить, але я не погоджуюся, щоб її називати так, як її назвав цей делеґат, як також з думкою „забудьмо про них". Всі вони є нашою молоддю, байдуже, яке носять волосся.

Відповідь гол. радного Дмитра Попадинця

Гол. радний Дмитро Попадинець: Часто питають моїх приятелів, головних радних і мене, що ми дораджуємо Екзекутиві і що робимо для УНС. Можу відповісти панове делеґати коротко: читайте 40-ву статтю нашого статуту. Вона дає нам багато і ніщо. Але те, що ви нам доручили, те очевидно маємо виконувати. Приємно було мені працювати в крузі наших головних радних, а ще приємніше прислухуватися дискусії цієї Конвенції і порівнювати з цим, що ми мали нагоду чути на Конвенції 1954-го року у Вашинґтоні і пізніше. Ми з нашим УНСоюзом ростемо. Наш УНС був перший і є ним дальше. Він має шану мати нашого головного предсідника, який є рівночасно президентом СКВУ. УНСоюз зробив багато в Америці і ми хотіли б, щоб УНС робив те саме дня нас, канадійських громадян. УНС прийшов до Канади до вже зорганізованого життя, не як його ініціятор. Ви мали нагоду чути наші статистичні дані з Канади і знаєте, що наш канадійський плян праці — виконано. Завтра матимемо нагоду ставити внесення на добро УНСоюзу. Прошу ставити відповідні резолюції і на кожну вимагайте голосування. Тоді не будемо потребувати гніватися на предсідника Конвенції чи конвенційних секретарів чи якогонебудь іншого. Ми втратили багато часу і далі ще маємо 6 чи 7 справ до обговорення.

Відповідь ред. А. Драгана

Пред. М. Дужий: З черги має голос Антін Драган головний редактор „Свободи".

Ред. Антін Драган: — Минулого року або два роки тому пп. Куропась Мирон і Шмаґала Тарас переводили анкетне опитування на курсах на „Союзівці" серед учнів на тему хто є найбільшим українцем? Дехто з них відповів: „Тарас Шевченко", інші „Богдан Хмельницький", але більшість сказали: „Мій Батько". Виходить з наших голосів в дискусії і з наших запитів, що молоді потверджують у загальному факт, що більшість нашої молоді може дійсно сказати, що „Мій Батько" — найбільший українець. Багато проблем обговорено під час нашої дискусії, а передтим ще при запитах делеґати висловили багато добрих плянів, пропозицій, а тепер треба нам перейти від слів до їхнього виконування. Ваші бажання і думки ми вислухали і я вір'ю, що ми будемо старатися їх реалізувати.

Прийняття звітів головних урядовців

Предсідник М. Дужий: Маємо тут внесення Головної Контрольної Комісії на уділення абсолюторії для всіх членів Головного Екзекутивного Комітету. Але буде також вказаним, щоб зі залі був також поставлений внесок на уділення абсолюторії Головній Контрольній Комісії.

ДЕЛ. АНДРІЙ БУК (70): Ставлю внесення на уділення абсолюторії Головній Контрольній Комісії за її працю для добра УНСоюзу.

Дел. ІВАН РАКОЧИЙ (105): Я підтримую внесення на уділення довір'я для головних екзекутивних урядників, поставлений Головною Контрольною Комісією, які також підтримую внесеґня мого передбесідника на уділення вотум довір'я для членів Головної Контрольної Комісії.

МИХАЙЛО ХОМИН (32): Підтримує внесення для уділення абсолюторії.

Просьба зі залі: Повторити внесення англійською мовою. На просьбу предсідника М. Дужого гол. предсідник И. Лисогір подає по-англійськи, що є внесення зі залі, щоб прийняти всі звіти головних урядників та Головної Контрольної Комісії. Ми чули усі звіти, дискусію, відповіді, а тепер є внесення щоб прийняти ті звіти як були подані з поясненнями та уділити всім абсолюторію.

Предсідник М. Дужий: Я не потребую нічого поправляти чи додавати. Хто є за внесенням уділити абсолюторію для всіх головних екзекутивних урядовців, для членів Головної Контрольної Комісії і для головних радних? Прошу піднести руки до гори. Хто є проти внеску? Не має голосів проти. Хто стримався від голосування? Немає стриманих голосів. Дякую. Стверджую, що внесення перейшло одноголосно і так прошу запротоколувати. Тепер, в тому моменті, немає ніяких „боссів" за виїмком адвоката І. Флиса, п. П. Дорожинського і мене.

Привіт пастора Василя Давидюка

Предс. М. Дужий запросив пастора Василя Давидюка, щоб передав привіт від Євангелицького Об'єднання і від 1-го Євангелицького Відділу УНС в Торонто.

Пастор Василь Давидюк передав привіт Конвенції УНС і делеґатам від Євангелицьких Церков в Канаді та зложив подяку за поміч пп. Гавриша, Дідюка і Зорича в зорганізуванні 5-ох Євангелицьких Відділів УНС в Канаді і ЗСА. Він гордий, що є членом УНСоюзу, обіцяє працювати для добра УНСоюзу та українського народу.

З черги запросив предсідник М. Дужий Фінансову Комісію, щоб зложила свій звіт з праці.

Звіт Фінансової Комісії

Звідомлення, пропозиції та внесення Фінансової Комісії, 27-ої Конвенції УНСоюзу, яка відбувається в травні 1970 року, в Клівленді, Огайо.

Фінансова Комісія вибрана Конвенцією, оформилась на своїм засіданню, дня 19 травня 1970 року, як слідує:

Предсідник: п. Осип Бакай
Містопресідник: мґр Іван Винник
Секретар англійської мови: п-і Марія Шпікула
Секретар української мови: д-р Василь Вишиваний
Член Комісії: дир. Евстахій Гомотюк.

Ця Комісія, яку оце перший раз в історії Конвенцій УНСоюзу покликано уважаємо, як допоміжний орган нашої Конвенції, у вирішуванню фінансових справ нашого Союзу і як бачимо, такий орган є потрібний, як виразник волі делеґатів та співчинник Фінансового Департаменту.

Праця і компетенція Фінансової Комісії не є ще виразно окреслені, але уважаємо, що вони повинні обнімати наступні справи:

1. Справи, які рішатись мають на цій Конвенції, а саме:
   а) Платні Головного Уряду
   б) Дієти членів Головного Уряду
   в) Дієти делеґатів
   г) Винагорода Відділових секретарів.
2. Підготова матеріялів, до виготовлення адміністраційного бюджету.
3. Внесення фінансового характеру, для добра Союзу, як такого і його членства.

Кромі цеї Фінансової Комісії існує Комісія Просьб, яка розглядає також фінансові справи, тому треба компетенції цих двох комісій вияснити, як слідує:

Комісія Просьб і Скарг, коли йдеться про фінансові справи може схвалювати всякі дотації і внесені просьби лише в границях згори назначених фондів, натомість Фінансова Комісія, як виразник волі Конвенції, плянує чи і що треба зробити в загальній фінансовій господарці Союзу.

Цим разом Фінансова Комісія не буде розглядати і втручатись у фінансову господарку останніх 4-ох років, які врешті є широко порушувані поодинокими делеґатами в дискусії, і тому не будемо робити з того періоду часу, ніяких аналіз, тимбільше, що ті справи належать вже до минулого.

Повертаємо отже до нашого першого завдання, а саме: платні, дієти і винагороди секретарів.

Розв'язка цих справ не легка, бо з одного боку дивиться на нас старий вже й трохи похилий Батько Союз, а з другого боку сотні грізних облич делеґатів, не робіть мовляв нікому кривди.

Та все таки ми мусіли знайти, якусь, як кажуть золоту середину, щоб не напитати собі клопоту.

Отже, зваживши всі обставини, які промовляють за і проти, ми рішили одноголосно запроєктувати Конвенції до ухвалення, такі платні:

1. Головний предсідник 16.000.00, плюс 1.000.00 дол., як репрезентаційний додаток.
2. Містопредсідники безплатно, за винятком тих, які будуть мати приділ постійної праці.
3. Головний секретар 16,000.00 дол.
4. Головний скарбник 16,000.00 дол.
5. Керівник Рекордового Департаменту 16.000.00 дол.

Коли б в складі Головного Уряду були початкуючі члени, то їх платні будуть нижчі на 2.000.00 дол., в першому конвенційному періоді.

У випадку дальшого зросту коштів прожитку, ці платні могли б бути підвищувані, в пропорції до зросту цін, чи вартости доляра.

Дієти Головного Уряду є ті самі, що й делеґатів, але з ограниченням лише до таких виїздів і в таких днях, які не зобов'язують їх до нормальної праці в канцелярії. Дієти організаторів 20.00 дол. — денно.

Дієти делеґатів пропонуємо по 60.00 дол., за кожний день Конвенції, з врахуванням часу їх від'їзду і приїзду до їх місць замешкання.

Винагороди секретарів затримати на 7%, від зібраних вкладок, без якої будь сеґреґації.

Натомість вносимо і домагаємось виплати покривдженим секретарям той 1%, за минулий час, то є від часу підвишки платень Екзекутиви.

Цей наш внесок мотивуємо конечністю усунення незадоволень секретарів, та їх нехіть до праці та привернення до згоди в Союзовій родині та довір'я до Уряду.

Коли б фонди на це рішучо не дозволяли, а цього ми зараз не маючи ані окремого рахунку адміністраційного фонду у фінансових звітах, ані племінаря бюджету, ствердити не можемо — то в такому випадкові коли це буде узасаднено треба буде задоволитись платнями і дієтами, які були дотепер.

Друга фаза праці Фінансової Комісії, а саме підготовка матеріялу до бюджету, чи й ширших плянів фінансової господарки, не може бути тепер зроблена, бо вимагає довшого часу і всебічного зазнайомлення з цілістю фінансового стану Союзу та його потреб.

Ця праця може бути виконана після Конвенції, оскільки Фінансова Комісія буде встановлена в статуті, як постійний дорадчий орган.

Так, чи інакше домагаємось щоб господарка Союзу ведена була в границях докладно опрацьованого бюджету, не поминаючи в ніякому разі ухвал, чи рекомендацій Конвенції.

В доповненню до цього ми вносимо: щоб скріпити Окружні Комітети фондами зі Союзу та подбати про їх приміщення.

1.Так зложені кожнорічні бюджети повинні бути ухвалювані Головним Урядом та повинні бути посилані делеґатам кожного року, як довго їх мандати не вигаснуть.

2. Предложити Конвенції під її розгляд пляни і кошториси будови нового дому, та пляни сплати коштів будови і адміністрації — утримання того великого дому.

Підтримуємо повністю висловлені вже думки поодиноких делеґатів, а то:

а) хворобові допомоги зрівнати жінок з чоловіками, та не ограничувати час хворіння до 5-ти місяців, лише до 2-ох.
б) дати полегші старим членам, які виплатили вже свої поліси і яких вік сягає вже понад 70 літ, заступаючи їх вкладки, побільшенням дивіденд.
в) побільшити Стипендійний Фонд до 10.000.00 дол. річно, з чого могли б користати студенти курсів, в часі ферій, при Гарвардському Університеті.
г) в кінці рекомендуємо, щоб Союз йшов з поміччю членам уділюванням морґеджів.
ґ) запорука головного касира повинна виносити 100.000.00, а других екзекутивних урядовців 25.000.00 дол., як було раніше.

На цьому ми закінчуємо наш звіт та просимо прийняти наші внесення та їх схвалити.

22 травня 1970 р.

Ведення сесії перейняв предсідник Іван Флис. Він заявив, що маємо перед собою внесення Фінансової Комісії. Щоб не мати подібного клопоту, як кілька днів тому, було це зі звітом Статутової Комісії, ми не будемо принимати ніяких інших внесень в цій справі, за виїмком внесення, що ви не хочете прийняти цих рекомендацій. Але щоб дати змогу всім висловити свою думку на цю тему, просимо зголоситися, хто хоче взяти участь в дискусії.

РОМАН ГОЛІЯТ (19): Кожен хто працює в американських офісах знає з практики, що предсідникові кожної корпорації належиться вища платня від других працівників. Думаю, що головний предсідник повинен отримувати платню у висоті 20.000 дол. Щодо решти пропоную так, як пропонує Фінансова Комісія.

Предсідник Флис: Ваша пропозиція є отже 20.000 дол. для головного предсідника.

АНДРІЙ ІВАНЮК (106): Ставлю внесення прийняти проєкт Фін. Комісії такий, як був відчитаний п. Виником і п-ні Шпікулою.

ОЛЕКСАНДЕР ЛУЦЬКИЙ (153): Пропоную, щоб всі платні, в тому і нових членів Екзекутиви, були однакові. Якщо вибирається когось на дане становище і вимагається від нього виконання призначеної йому праці, тоді і його платня повинна бути така сама. Комісія повинна також вияснити, що вона розуміє під „зріст коштів прожитку". Це повинно бути докладно окреслено. Щераз хочу підкреслити моє бажання, щоб платні всіх екзекутивних урядників були однакові, без обнижки 2.000 дол.

І. РАКОЧИЙ (105): Підтримує резолюцію Фінансової Комісії в цілості і ставить внесення на закриття дискусії.

Предсідник Іван Флис: Стверджує, що внесення на закриття дискусії має першенство. Хто хоче її продовжувати повинен голосувати проти цього. Хто воліє, щоб дискусію закрити, повинен голосувати за внесенням.

Предсідник І. Флис уділив голос И. Лисогорові, який заявив:

Внесення Фінансової Комісії відноситься до фінансових справ, де входять в гру поважні суми гроша. Якщо хочете прийняти його, я буду вимагати, щоб голос кожного делеґата був зарекордований „за" або „проти". Пропонується, щоб виплатити секретарям 1% взад від 1966-го року, це потягне за собою видаток майже 100.000 дол. Ви можете це внесення прийняти, але я буду настоювати на записанні всіх голосуючих за чи проти внесення. Виплата такої поважної суми насуває різні поважні проблеми, між іншим постанови різних стейтів, квестії скільки вільно нам виплатити за збирання вкладок і т. п. Коротко кажучи, пропозиція Фінансової Комісії виплатити 1% взад від 1966-го р. секретарям не є на місці і не є в інтересі УНСоюзу і його членства. Я прошу вас не дозволити на виплату чогонебудь, що відноситься до часу перед цією Конвенцією. Цю справу ми докладно обговорювали на наших Річних Зборах і так рішили після довшої дискусії і тому прошу не зміняти її.

ДЕЛ. ДМИТРО ВАСИЛИК (73): Не підтримує резолюції, яка є предметом теперішньої дискусії, бо вона може бути шкідлива для УНС і принести втрату для членства, а делеґати можуть бути відповідальними за рішення.

Предсідник Іван Флис: Є внесок на замкнення дискусії. Є також вимога, щоб кожен делеґат зокрема заявився своїм голосом чи поручає пропозиції Фінансової Комісії. Це можна зовсім легко і скоро зробити. Але якщо волієте змінити дещо у тих пропозиціях Фінансової Комісії, тоді можемо поступити в такий спосіб: Якщо внесення і звіту Фінансової Комісії не приймаємо в цілості, тоді будемо брати кожну зокрема і над нею голосувати. Так, що деякі з них можемо прийняти, а деякі відкинути. Чи ви згідні?

ДЕЛ. ВАСИЛЬ КИЧУН (50): У формальній справі звертає увагу, що деякі пропозиції Фінансової Комісії є передвчасні, як приміром щодо винагород для Окружних Комітетів, бо вони можуть бути актуальні щойно після відповідних змін в статутуті. Над такими справами не можна голосувати без предтим переведених статутових змін.

Предсідник І. Флис: Слушна заввага, але передтим ми повинні переголосувати внесення на закриття дискусії.

В переведеному голосуванні більшість заявилася за закриттям дискусії. Щодо внесення прийняття пропозиції Фінансової Комісії в цілості, більшість делеґатів заявилися проти цього внесення. Супроти цього предсідник запропонував, щоб над кожною точкою відбувалося окреме голосування після дискусії.

ІВАН ВИННИК — голова Фінансової Комісії: Тому, що Фінансова Комісія мусить ще дальше переговорювати у справі 1% ремунерації і щодо підвишки дивіденди для членів у віці поверх 70 років, Комісія ставить внесення, щоб ці дві справи на разі зняти з листи пропозицій і приступити до голосування над всіма іншими точками. Після пояснення п-і Шпікула і п. І. Флисом поправленого внесення Фінансової Комісії англійською мовою, голосування делеґатів над іншими рекомендаціями має переводитися згідно з пропозицією.

АНДРІЙ ІВАНЮК (106): Ставить внесок прийняти звіт в такій формі, як був читаний п. Винником і п-і Шпікулою.

ВІТАЛІЙ ҐАЛИЧ (21): Звертає увагу, що якраз закінчилася дискусія і Президія проголосила, що будемо голосувати над кожною точкою окремо. Так слід поступити.

Предсідник І. Флис: Знаю, що я проголосив, але якщо будемо голосувати над кожною точкою зокрема, тоді треба буде ще мати сесії завтра, це є в суботу по полудні і вечором.

РОМАН КРУПКА (361): Пропонує забути про 1% за минулий час, бо це не буде велика нагорода чи багацтво для нікого, але зате поважна втрата для УНС. Далі просить Фінансову Комісію окреслити справу 1.000 дол. на репрезентаційний фонд. Такий фонд є потрібний дуже часто, але якщо головний предсідник візьме його зі своєю платнею, тоді хто буде поносити репрезентаційні видатки? Треба, щоб був точно означений репрезентаційний фонд для гол. предсідника, а інший для УНСоюзу на всі ці репрезентаційні нагоди і повинен бути звіт з таких видатків, бо такого тепер немає у рекордах.

Предсідник І. Флис: Вияснюю, щодо тих 1.000 дол. виплачуваних гол. предсідникові, в тому не має змін. Така сама пропозиція перейшла на попередній Конвенції в Чикаґо. Чи далі дискутуємо?

Д-Р О. СОКОЛИШИН (204): Внесення на закриття дискусії. В голосуванні над тим внеском, більшість прийняла цей внесок.

Предсідник І. Флис зарядив дискусію над справою 7% ренумерації.

П. І. Винник в імені Фінансової Комісії вимагає відложити дискусію на цю тему до пізнього по полудня, щоб Комісія продискутувала і сформулювала нову пропозицію. Речник запевнив делеґатів, що Комісія не зрезиґнувала зі своїх рекомендацій, але ввиду тверджень, що це буде проти статуту і стейтових асекураційних законів, Комісія хотіла б дістати більше інформацій на цю тему, зокрема почути опінію працівників.

В цім місці пресідник І. Флис запросив до звіту членів Пресової Комісії.

Звіт Пресової Комісії

Голова Пресової Комісії — ред. Петро Рогатинський подав склад цієї Комісії: Стефанія Букшована — заст. голови, Роман Куропась — секретар, Антін Драган, Марія Шпікула, Зенон Снилик, Степан Женецький, Олександер Луцький, Іван Керницький, Андрій Забродський — члени.

Комісія поінформувала, що пресові комунікати були приготовані для льокальної преси заздалегідь і тому, досі появилися в ній 24 звідомлення-новинки про Конвенцію; в англійських і українських часописах. В часі 4-ох днів Конвенції були приготовані телеграми до Президента ЗСА, Верховного Архиєпископа Йосифа та до голов Українських Церков, які були апробовані делеґатами і вислані. Звідомлення про висліди нарад Конвенції англійською і українською мовами будуть вислані куди слід під кінець нарад. Комісія при співпраці редакторів видань УНС готує кінцеве повідомлення до англомовної і української преси.

Звіт Пресової Комісії прийняли делеґати одноголосно.

Привіти для Конвенції

Предсідник І. Флис відчитав привіти англійською мовою, що надійшли від сенаторів ЗСА Геррісона В. Віллімса мол., з Ню Джерзі, Филипа А. Гарта з Мичиґну, від Ліґи Української Молоді Півн. Америки, з В'єтнаму від ескадрону „Літаючих Козаків" за підписом капітана летунства Степана Олека, сина п-ва Миколи і Олени Олеків, від Української Народної Помочі, Миколи Давискиби, кол. гол. радного, 6-го Відділу УНСоюзу і від Осередку СУМА в Клівленді.

Предсідник І. Флис запросив о. Богдана Смика, голову Виборчої Комісії для інформації про підготову до остаточного переведення виборів. О. Б. Смик повідомив, що Виборча Комісія є готова до переведення виборчої процедури. Голосування відбудеться незабаром, ще перед полуднем, тому всі делеґати повинні бути приявні на залі, щоб мати змогу довідатися про спосіб переведення виборів і про всі важливі інструкції та взяти участь у виборах. Усіх гостей проситься залишити залю. Делеґати повинні мати на одягу свої делеґатські відзнаки для ідентифікації.

Дел. М. Плавюк запитує предсідника чи може відбуватися голосування, якщо на залі є виборча література і плякати. Статут каже, що це заборонено.

Отець Б. Смик: Ми будемо мати 5-мінутову перерву для усунення всіх летючок і т. п. матеріялів зі залі, так,

(Продовження на стор. 5-ій)

Дискусія над звідомленням та їх прийняття

(Продовження зі стор. 4-ої)

як це наказує статут. Після перерви наші дверники будуть уважати, щоб ніхто з посторонніх осіб не був на залі. Тоді, після виповнення бальотів, делеґати зможуть залишити залю і піти на перекуску. Голосуючі можуть уживати українську або англійську частину бальоту. Як вже було сказано двох членів Екзекутиви вже вибрано у вступних виборах, тому, що не було проти — кандидатів на їхні пости. Для формальности, однак, їхні імена є надруковані на бальотах. Ваші знаки на їхніх місцях не будуть однак численні, бо вони вже вибрані. У бальоти не треба вписувати імен, тільки перекреслювати тих, на яких не хочете голосувати. Уживати доброго олівця до знакування, не писати на колінах, щоб не пошкодити бальоту, не перекреслити припадково свого кандидата, зокрема при кандидатах на головних радних, які є надруковані близько себе. Виборчий Комітет мав окреме засідання, перевірив щераз свої протоколи і ствердив, що бальоти, друковані під наглядом нашого секретаря англійської мови, Миколи Бобечка є зладжені так, як належиться. У прізвищах кандидатів немає помилок тому, що при кандидатах на головного предсідника, заступників предсідника і касира — є по два прізвища, слід викреслити тільки одного. Якщо цього не зробите і звернете ваш бальот перекреслений в тому місці, тоді треба думати, що ви не голосуєте на нікого із них. Тому, що є виразна інструкція голосувати тільки на одного із них будемо розуміти, що оба кандидати втратили ваш голос. На головних контролерів є 11 кандидатів. Маєте залишити нескреслених тільки 5 імен. Якщо залишите більше як 5 тоді не будемо знати наміру голосуючого кого скреслити й тоді ціла ця секція в бальоті буде неважна. Є виразно надруковано: „Голосуй не більше як на п'ятьох''. Якщо залишите менше як 5-ох кандидатів тоді очевидно ваш голос буде важний. Те саме відноситься до листи головних радних, на яких є 42 кандидати. Ви маєте голосувати тільки на 14. Не залишіть 15 чи більше, числіть точно, не спішіться. Зате можете залишити менше імен.

Дел. Микола Бобечко, член Виборчої Комісії: „Тому, що о. Богдан Смик мусів залишити засідання нашої Комісії, щоб бути в товаристві єпископа И. Шмондюка, який прибув на Конвенцію, ми запросили Володимира Сохана для помочі у виготовленні бальотів. Під його наглядом, коли імена кандидатів треба було перекладати з українського на англійське, ми уживали картотеку делеґатів УНСоюзу, щоб мати їхній докладний „спелінґ''. Якщо, однак трапилася помилка, просимо вибачення''. М. Бобечко подав англійською мовою ті самі інструкції про голосування на бальотах, що о. Б. Смик українською мовою, при тому зазначив, що метода викреслювання прізвищ є згідна зі статутом.

Отець Б. Смик пояснив делеґатам техніку отримання бальотів і складання вже виповнених, при окремих столиках в трьох групах. Отець Смик відповів на запит щодо канадійських кандидатів, а п. І. Флис повторив те саме по-англійськи: бодай один головний контролер і два головні радні, згідно зі статутом мусять бути вибрані з-поміж канадійських кандидатів. Навіть, якщо б дістали менше голосів, проте вони ці три головні урядовці увійдуть в склад головних контролерів чи головних радних. Також статут каже, що бодай дві жінки повинні бути вибрані на пости головних радних. І знову у тому випадку, навіть якщо отримають нижче число голосів дві радні мають увійти в склад Головної Ради.

МИКОЛА ШПИТКО (489): Не всі кандидати мають на своїх виборчих летючках знімки. Добре було б, щоб кандидати уставилися в лаву, щоб ми могли їх побачити та представити Конвенції.

Предсідник І. Флис, узгляднюючи протести зі залі, не взяв до уваги цього внесення і зарядив, щоб всі гості залишили залю, а делеґати зайняли свої місця.

Д-Р В. ҐАЛАН: Дякує за віддані його голоси довір'я. Ствердив, що є багато кандидатів на пост голови головної Контрольної Комісії. Він має крім обов'язків в УНСоюзі, також інші, зокрема в ЗУАДКомітеті та в ОбВУА, де немає так багато охотників до праці, тому уважає за вказане подякувати за підтримку і заявити, що не бажає прийняти кандидатури на головного контролера. Робить це досить пізно, бо щойно тепер отримав вотум довір'я Конвенції.

Предсідник І. Флис поінформував англомовних делеґатів англійською мовою про відкликання своєї кандидатури д-ра Ґалана і про причину.

Запит дел. Миколи Хомина (464): Якщо делеґат зробив помилку на бальоті українською мовою, чи може уживати англійську частину бальоту? Відповідь о. Б. Смика: „Ні. Треба вживати тільки одну частину, а не дві''.

На різні пропозиції зі залі, як розділювати бальоти предсідник поручає поступати згідно з інструкціями Виборчої Комісії.

Предсідник І. Флис уділив голосу Богданові Зоричеві.

Богдан Зорич: Вислід правиборів створив для нього нову ситуацію, до якої він не був приготований. Коли у попередніх Конвенціях Канада все йшла одним фронтом, тепер створилася ситуація з двома кандидатами на третього заступника головного предсідника. Спочатку він прийняв визов, але відтак застановився над проблемою, хто виграє. Очевидно не легко є знати, хто виграє, але зате можна бути певним, хто програє. Програти може тільки Український Народний Союз. Хоч тяжко йому було рішитися на такий крок, після довголітньої праці на канадійському терені, одначе, щоб не нищити солідарности Канади, заявляє, що знимає свою кандидатуру на становище третього засту. головного предсідника для добра УНС, який для мене дорожчий, як хвилева виборча перемога. Отож і на 27-ій Конвенції УНСоюзу кандидат з Канади на 3-го заступника головного предсідника був вибраний без опозиції. Нехай йому Бог допомагає! Після цього Б. Зорич заперечив, будь-тоби він був хворий і був скерований до шпиталю, як голосили чиїсь поголоски.

Предсідник І. Флис повторив заяву п. Зорича по-англійськи. На внесення Виборчої Комісії запропонував вибрати сенатора Павла Юзика з Канади на пост заступника головного предсідника для Канади через аклямацію. Сенатор Павло Юзик був вибраний через аклямацію на заступника головного предсідника для Канади.

Сенатор Павло Юзик: Передусім, хочу зложити подяку п. Зоричеві за його резиґнацію, а до моїх попередніх заміток хочу додати, що коли були якісь непорозуміння між нами, то тільки з причини статуту. Бо в статуті ми не вияснили справи Канадійської Канцелярії УНС. Ця справа ще дальше не є поладнана й треба думати, що тепер є час це зробити. Я не мав наміру виступати у правиборах проти п. Зорича, якого я шанував, шаную і шануватиму. До мене звернулося багато людей не лише з Канади, але також з Америки і тому, що я був завжди зв'язаний з УНС і був його членом від 1948-го р., з пропозиціями, чи я міг би з рації мого становища помогти УНСоюзові в його великій праці. Я рішився працювати для української організації, тому, що я є сенатор Канади та українського походження. Я хотів би сьогодні заявити, що я не маю наміру керувати Канадійською Канцелярією. Я буду потребувати його (Б. Зорича), як її екзекутивного директора, так, як він ним був передше. Я помагатиму йому в цій праці і між нами та очевидно головними радними в згоді зі статутом — буде повна гармонія і співпраця для добра УНСоюзу.

Предсідник і голова Виборчої Комісії о. Б. Смик звернулися ще раз до делеґатів зі закликом перестерігати порядок під час голосування, притримуватися точно вказівок щодо виповнювання бальотів, бути чесними у поступованні та усунути всяку виборчу літературу зі залі.

Предсідник Флис зарядив 15-хвилинну перерву до години 12.15 по пол., після чого роздано делеґатам бальоти. Делеґати виповнювали бальоти і складали їх до приготованих, закритих скриньок, відтак предсідник зарядив обідову перерву до 2-ої год. по пол.

ОДИНАДЦЯТА СЕСІЯ

П'ятниця 22-го травня 1970 р. година 2:00 по полудні

Делеґатам роздано надрукований проєкт змін статуту. Головний предсідник И. Лисогір подав делеґатам сумну вістку про смерть, минулої ночі, бл. п. Марії Малевич, колишньої заступниці головного предсідника УНСоюзу. Делеґати вставши мовчанкою вшанували пам'ять Покійної і висловили співчуття Іванові Франкові, братові сл. п. М. Малевич делеґатові на Конвенцію від 210-го Відділу.

Звідомлення Фінансової Комісії і дискусія над ним

Мґр Іван Винник поінформував, що Фінансова Комісія застановлялася над справою підвищення дивіденди для членів понад 70 років життя і ввиду цього, що ця пропозиція є у конфлікті із асекураційними законами, рішено залишити цю справу до дискреції Екзекутивного Комітету, який переговорить зі стейтовими асекураційними властями і буде старатися, згідно із побажаннями делеґатів розв'язати цю справу в користь членів. Щодо виплати 1% секретарської ремунерації від 1966 р. п. Винник інформує, що Комісія відбула довшу конференцію з головним предсідником, касиром та іншими головними урядовцями й схвалено пропозицію виплати цієї доплати 1% за роки 1968 і 1969. Марія Шпікула англійською мовою подала перебіг нарад і ухвал Фінансової Комісії. Невказано зіґнорувати цілковито секретарів, а рівночасно виплата доплати за 4 роки, булаб зв'язана з труднощами, тому Комісія рішила, щоб секретарі, які не отримали цієї додаткової доплати, дістали її лише за 2 роки, тобто 1968 і 1969, а дальша ремунерація має виносити від січня 1970-го р. 7%.

Пропонована зміна:

Головний предсідник И. Лисогір: Справа ремунерації не є популярна. Я конферував довго із Фінансовою Комісією. Стара Контрольна Комісія погоджується з моїм становищем. Якщо йдеться про роки 1966-1969, то вони вже сконтрольовані стейтовими контролерами з Асекураційного Департаменту і всі наші річні звідомлення вислано за ті роки, а також за 1969-ий, але ще платимо наші рахунки за 1969 р. Отже виплата 1% за 1969 р. не буде представляти поважнішої проблеми. Тому я дуже поручав би, щоб не йти у тій вимозі поза 1969 р. За 1968 р. ми можемо мати неприємності. Це не представляє великої вартости для поодиноких секретарів, а для нас це означає обширну кореспонденцію і вияснення з Асекураційним Департаментом, а рівночасно поважний видаток. Тому я пропоную компромісову розв'язку, тобто виплату за 1969 р., бо вона є платна в 1970 р. і не буде представляти ніяких комплікацій. Дуже прошу прийняти цю пропозицію.

Предсідник повторив два внесення в цій справі: Фінансової Комісії, щоб виплатити 1% ремунерації за 1968 і 1969 рр 2) і на внесення головного предсідника И. Лисогора, щоб виплатити тільки за 1969 р. В дискусії дел. Чорномаз, якого піддержали делеґати Л. Ґардінк і Заневич, пропонує прийняти внесок гол. предсідника И. Лисогора.

Предсідник І. Флис повідомляє, що внесення головного предсідника И. Лисогора піде згідно із прийнятою процедурою, перший під голосування через піднесення рук. На загальні протести зі залі І. Флис вияснив, що друге внесення завжди є голосоване насамперед. Як вам не подобається не голосуйте. Внесення головного предсідника И. Лисогора прийнято великою більшістю. Предсідник подякував всім членам Фінансової Комісії за виконання важної праці, а зокрема голові Фінансової Комісії І. Винникові та секретарці п-і Марії Шпікулі і з черги покликав до звіту Статутову Комісію.

Дел. Іван Телюк, голова Статутової Комісії повідомив, що згідно з побажанням делеґатів надруковано всі проєкти зміни статуту і ствердив, що Комісія мала на своєму засіданні кращу нагоду зорієнтуватися в тій справі і її відповідно з'ясувати на письмі. Відтак попросив Богдана Футея прочитати проєктовані зміни українською, а Романа Максимова англійською мовами.

Продовження дискусії над змінами статуту

Статутова Комісія пропонує такі зміни та доповнення статуту УНСоюзу:

Перша пропозиція зміни статуту

1. Стаття І. Арт. 3, стор. статуту 12.

Дотеперішній текст:

„Напис має оточувати відзнаку. Відзнакою Союзу є: два прапори, американський і український, під ними дві руки, дружньо сплетені і ім'я Союзу в скороченні обома мовами''.

Пропонована зміна:

„Напис має оточувати відзнаку. Відзнака Союзу це: три прапори, американський, канадійський і український, під ними дві руки, дружньо сплетені, і ім'я Союзу в скороченні обома мовами''.

Переведено голосування над цією пропозицією і її однодушно схвалено, зглядно більше як двома третіми голосів приявних делеґатів. Делеґат Дмитро Василик (73) підніс закид, що немає порядку на залі і не було прочитано списку делеґатів. Предсідник Конвенції віповів, що читання списку делеґатів відбувається тоді, коли зарядить провід Конвенції, а не на кожній сесії.

Друга пропозиція доповнення статуту

2. Стаття VIII, стор. 82.

Слід доповнити статут наступним текстом:

1. Всі Відділи мають бути членами Окружних Комітетів.

2. Управа Окружного Комітету складається з: а) голови, б) першого заступника, в) другого заступника, г) секретаря, ґ) касира.

Управу Окружного Комітету вибирається на Річних Зборах на протяг одного року. На Річних Зборах кожний Відділ є репрезентований трьома відділовими представниками та конвенційними делеґатами Відділу.

3. Обов'язки Окружного Комітету є:
- а) ініціювати і координувати діяльність Відділів
- б) поширювати інформації і підтримувати плян праці
- в) діяти як медіятор в Окрузі
- г) зустрічатися з кожним Відділом не менше як раз в році
- ґ) складати квартальні звіти головному касирові
- д) номінувати двох кандидатів на уряд головного радного від кожних 3,000 членів, з яких один має бути вибраний на Конвенції делеґатом.

3) на покриття адміністраційних видатків Округи Головна Канцелярія має вплатити кожній Окрузі по два доляри за кожного нового члена, зорганізованого в межах Округи.

Над цими пропозиціями розвинулася дискусія.

ДЕЛ. І. ІВАНЧУК: Пропонує додати до точки, що зачинається: „Управа Окружного Комітету'' наступне: „і Головні Урядники з Округи''.

Предсідник І. Флис заявляє, що Ню Йорк є проти цього додатку, бо в його Окружнім Комітеті часто на його зборах буває більше головних урядовців, ніж делеґатів Відділів.

ДЕЛ. АННА ЧОПИК: До точки (ґ): „а саме, щоб складати звіти головному касирові'', уважає, що висилка квартальних звітів до касира це за часто, вистачало б, на її думку, висилати їх що пів року або й річно.

МИКОЛА ОЛЕК вияснює, що ці квартальні звіти є потрібні, бо виплата з Головної Канцелярії 2-ох долярової винагороди за кожного нового члена буде також виплачувана квартально.

ДЕЛ. А. КОПИСТЯНСЬКИЙ стверджує, що в його пропозиції створення статутових Окружних Комітетів була інтенція передати їм якусь владу. У предложених статутових змінах він не бачить ніякої влади чи прав, а тільки самі обов'язки, як, наприклад, „Ініціювати і координувати діяльність Відділів''. Це не є згідне з його інтенціями, бо він пропонував м. ін. дати Окружним Комітетам право перевірювати діяльність Відділів, контролювати їх, а якщо б зайшла конечність, лучити разом малі Відділи. Він також проти квартальних звітів. Він є проти точки, яка каже, що з кожного Окружного Комітету має бути вибраний один головний радний, бо може зайти така ситуація, що буде більше як 14 радних з Округ. Радше було б вказаним, щоб Округа іменувала по 3-ох кандидатів, а Конвенція могла б вибирати кого з них схоче. Не примушувати, щоб Округа іменувала 2 кандидатів, які можуть не мати потрібних кваліфікацій до Головного Уряду, а проте мусять бути вибрані.

В. БОЙД-БОРИСКЕВИЧ: Комісія старалася в той спосіб надати всім Округам можливість мати свого репрезентанта в Головному Уряді від кожних 3,000 членів Округи.

ДЕЛ. ВОЛОД. ЧЕРНЕГА (1): У проєкті зміни є сказано: що Округа має номінувати 2 кандидатів на гол. Радного на кожних 3,000 членів. А що діється, якщо дана Округа має лише 2,000 членів, чи може лучитися з іншими Округами, чи не буде мати взагалі свого представника?

П. Телюк: Ми передбачали таку ситуацію, Округи можуть тоді лучитися разом, так як тепер це роблять Відділи.

П. Максимів доповнює вияснення інших членів Статутової Комісії наприклад, якщо маємо 5 Округ, що мають понад 3,000 членів кожна, тоді ті 5 Округ матимуть кожна свого головного радного, а що до інших з меншою кількістю членів, то буде залежати від того, як їм вдасться у виборах вибрати свого кандидата.

ВІТАЛІЙ ГАЛИЧ (21): Того рода пропозиції можуть давати підставу до політичних акцій. Хто рішає про границі Округ? Менші Округи не мають ґарантії на своє представництво. Чи Комісія знає скільки маємо Округ з понад 3.000 членів? Кажуть мені, що таких Округ є 15. Це може бути проти статуту, який каже, що слід вибрати 14 головних радних. На яких зборах мали б Округи іменувати кандидатів.

ВОЛОДИМИР БЕРЕЖАН (144): Кандидати з Округ мали б бути номіновані. Як ми на Конвенції будемо знати котрий кандидат з Округи є кращий? Які кваліфікації мусить мати головний радний? Вже хіба краще було б надати Округам право іменувати своїх кандидатів.

МИКОЛА ДЕРБУШ (345): Ті, що укладали ці зміни в статуті, не мали ніякого уявлення про нашу ситуацію на Заході ЗСА. З якою Округою повинно лучитися Сан Франсіско, або де треба приділити Кензас Сіті, Омагу, Міннеаполіс і т. п.? Концепція Статутової Комісії, щоб кожен Відділ належав до якоїсь Округи є на думку цього делеґата частим нонсенсом, бо наприклад, для наших Відділів на далекому заході це є фізичною неможливістю. Якщо ми створили б Округу з 3.000 членів зі всіх стейтів на захід від Міссісіппі, чи була б можливість координації і праці в такій Окрузі? Треба було б наймати літака для членів управи Відділу і летіти на річні збори з Феніксу, Міннеаполісу і т. п. Це нонсенс!

Д-Р МИХАЙЛО ДАНИЛЮК (385): Годиться вповні зі замітками дел. Дербуша бо він сам є з Міннеаполісу і розуміє вповні ситуацію. Організував свою Округу, яка має 10 чи 12 Відділів. Скільки разів не скликали важливі Окружні збори, ніхто з Південної Дакоти, Висканзину, Кензас і Небраски не прибув і навіть не треба було думати, що прийдуть. Якщо Окружні Комітети будуть так зорганізовані, тоді великі центри будуть мати вплив і владу в своїх руках і тоді ми можемо знищити наш демократичний спосіб правління в УНСоюзі. Суґерує, щоб Статутова Комісія і Головний Уряд піднайшли відповідну розв'язку для кращого розподілу кандидатур на головних радних, які повинні походити з різних околиць, а не 5 чи 10 з однієї місцевости.

ІРЕНА ЩЕРБА (173): Погоджується з поглядами пп. Дербуша і Данилюка. Ми належимо до Округи Філядельфії, але на папері. Якщо тут скликають збори цієї Округи, то говориться тільки про Пенсильвенію, а вона є представницею Відділу з Вілмінґтону, Делевар. Цей Відділ має двох делеґатів завдяки впертій і тяжкій праці. Знає, що в такій системі номінації делеґата через Округу, вона ніколи не буде мати змоги бути кандидатом. Не погоджується з пропозицією номінації кандидатів. Слід дати кожному незорганізованому стейтові мати також голос на Конвенції.

Предсідник просить скорочуватися в дискусії.

ДЕЛ. Е. МАНАЦЬКИЙ (194): Цей проєкт є подібний до того, що його вже обговорювано на Конвенції в Ню Йорку. Виглядає досить невинно, але в дійсності він є замахам на конституцію УНСоюзу. Відділи є автономні і вони мають право рішати, що робити. Він тому проти Окружних Комітетів з такими управненнями і пропонує скреслити цей параграф.

ДЕЛ. ЛЕВ БОДНАР (131): Пропонує змінити в змінах до статуту: Замість мусить бути членом Окружного Комітету на „повинен бути''. Є проти 2-ох долярової винагороди для Окружних Комітетів, є радше за тим, щоб дати ці гроші предсідникові або касирові Відділу за їхню працю. Є проти номінації чи вибору головних радних Окружними Комітетами.

ДЕЛ. ВАСИЛЬ МАРУЩАК (42): З 10-літньої практики знає, що Окружні Комітети є фікцією не до здійснення. Але, якщо б всі Відділи належали до Округи, ми мали б замість 100, 200 тисяч членів.

ДЕЛ. ДМИТРО ЗАНЕВИЧ (441): Хто буде платити кошти дороги на Окружні Збори, наприклад, на величезних просторах Канади?

ДЕЛ. ВОЛОДИМИР НИЧАЙ (106): Примусова приналежність Відділів до Окружних Комітетів з уваги на різні, часами непоборні труднощі, не вийде на добро ані Відділам, ані Округам, ані цілому УНСоюзові. Найкращою є приналежність до Округи на добровільній базі. Тому радить змінити в проєкті зміни статуту одне слово — замість „має належати'' на „повинен належати''.

ДЕЛ. Є. РЕПЕТА (146): Нагорода для Окружних Комітетів 2.00 дол. є досить є досить скомплікована. На що мають бути вжиті ті гроші, на бенкети, чи публікації? Цю зміну в статуті слід скреслити. Округи повинні залишитися так, як є тепер.

ДЕЛ. Д-Р ВАСИЛЬ ПАЛІДВОР (204): Довга дискусія в тій справі є доказом, що ця точка не є ще дозріла до включення її до статуту. Він особисто є тієї думки, що Окружні Комітети повинні мати якусь владу над Відділами, бо інакше не мають оправдання на своє існування, хіба на параду. Пропонує відложити цю справу для доброї застанови і обговорення Статутовою Комісією, яка повинна дальше функціонувати. Окружні Комітети повинні діяти покищо так ,як досі діяли. Делеґати повинні зачекати до другої Конвенції, щоб зміни в статуті були як слід опрацьовані.

ДЕЛ. І. ТЕЛЮК: Всі пропоновані зміни випрацьовані на основі рекомендації Відділів, які жалілися, що не мають репрезентації. Ці справи були дискутовані на терені Ню Йорку, Філядельфії, Коннектикат. На цій основі Комісія старалася заспокоїти ваші побажання. Були різні закиди. Багато Відділів жалілося, що гол. радні вибрані на Конвенції не є відповідальні за свою діяльність, бо не були назначені з їхньої Округи до такої праці. Інші закидали, що у статуті не має згадки про Округи, проте треба виконувати працю окружних організацій і багато інших. Це були вимоги, які треба було взяти під увагу при нарадах Статутової Комісії. Ми пробували розгризти цей твердий горіх, щоб бодай частинно вас задоволити, щоб принаймні гол. радні були відповідальні перед Округами, що їх репрезентують і щоб з ними тісніше співпрацювали. Гляніть на наші пропозиції з цієї точки. Очевидно багато подробиць можна буде змінити.

ДЕЛ. В. БОРИСКЕВИЧ подав на практичному прикладі, як Округа Мичиґен зможе скористати на змінах в статуті і який поштовх Округа буде мати до дальшої організаційної праці, щоб мати більше членів, а з ними більше препезентантів.

ДЕЛ. Ю. ВАСИЛЬЦІВ (267): Ставить внесення на закриття дискусії, підриманий багатьома іншими делеґатами. Внесення на закриття дискусії перейшло великою більшістю голосів.

Предсідник І. Флис зарядив голосування над внесенням Статутової Комісії щодо Окружних Комітетів. Більшість делеґатів заявилися в голосуванні проти внесення Статутової Комісії і внесення перепало.

Третя пропозиція доповнення статуту:

Стаття II, Арт. 16, стор. 18.

Доповнити цей параграф точкою в) „Фінансову Комісію, створену з п'ятьох (5) делеґатів''.

Четверта пропозиція доповнення статуту:

Стаття II, Арт. 17, стор 19.

Доповнити цей параграф точкою: „в) Фінансова Комісія має діяти під час Конвенції, щоб обміркувати фінансові пропозиції, заки вони будуть передані Конвенції до вирішення''.

МИХАЙЛО ШАШКЕВИЧ (8): Ставить внесення, підтримане численними делеґатами, прийняти ці оба доповнення статуту без дискусії. Внесення було прийняте більшістю голосів. В голосуванні над цими змінами статуту прийнято їх більше, як 2/3 голосів приявних.

П'ята пропозиція доповнення статуту:

Стаття II, Арт. 39, стор. 31.

Доповнити цей параграф, вставивши після слів „проти головних урядовців'', слова „і перевіряти, чи постанови останньої Конвенції виконано''.

Від Статутової Комісії д-р Богдан Футей пояснив, що цей додаток є потрібний на те, щоб Контрольна Комісія могла упевнитися, що всі пропозиції схвалені на Конвенції були виконані в часі між Конвенціями.

ДЕЛ. А. КОБРИН (127): Ставить внесення стриматися від дискусії над цією точкою, як самозрозумілою, його підтримали численні делеґати. Голосування виявило, що не було голосів проти. Внесення на вище поданий додаток до статуту, прийнято більше як 2/3 більшости голосів приявних делеґатів. 6 голосів було проти.

Шоста пропозиція зміни статуту:

Стаття II. Арт. 10, стор 15.

Змінити обов'язковий вік кандидатів на делеґатів на Конвенцію з дотеперішнього 21 на 18, вставивши в 10-ій стрічці того параграфу слова „двадцять один'', на слово „вісімнадцять''.

Б. Футей пояснив, що зміна в цій статті знижує обов'язковий мінімальний вік делеґата з „21'' років на „18''. Решта залишається незміненою.

ДЕЛ. ІВАН КУЙДИЧ (331): Вісімнадцятилітні члени є звичайно ще у „гай-скулах'', тому, якщо будуть вибрані делеґатами, не зможуть брати участи в Конвенціях.

Н. ДРАПАЛА (96): Ставить внесення на закриття дискусії, яке підтримує дел. В. Ничай і інші делеґати. Внесення перейшло без спротиву.

При голосуванні над цією зміною статуту щодо віку делеґатів, внесення Статутової Комісії перепало більше як 2/3 більшістю приявних голосів.

Сьома пропозиція зміни статуту:

Стаття II. Арт. 26, стор 23.

Змінити текст цієї статті в цей спосіб, що змінюється кваліфікації кандидатів на головних радних і контролерів так, що: а) зменшується вік кандидата цих урядів з 25-ти років життя на 21 і б) що такі кандидати не можуть мати понад 65 років життя. Цю зміну статуту слід перевести в той спосіб, що а) в другій стрічці Арт. 26 число „25'' замінюється числом „21'' та б) що після слів „з тим виїмком'', у стрічці шостій Арт. 26, вставляється слова „що ніякий кандидат на уряд головного радного чи головного контролера не може мати понад 65 років життя''.

Слід на кінці того параграфу додати новий уступ такого змісту: „Кожний член Головного Уряду у віці понад 65 років життя, який відбув бодай три по собі періоди в Головному Уряді, повинен стати почесним членом того уряду з усіми привілеями, крім права голосування''.

В дискусії головний предсідник И. Лисогір пояснив потребу іменування заслужених членів Головного Уряду у віці понад 65 років життя, що були членами того Головного Уряду принаймні протягом 3-ох по собі слідуючих, каденцій почесними членами Головного Уряду зі всіма привілеями, за виїмком права голосу.

Дел. д-р В. Палідвор пропонує поправити пропоновану зміну щодо почесних членів додаючи слова, що „слідуюча Конвенція потвердить це''. Іншими словами Конвенція має рішати кому надати почесне членство, за виїмкові заслуги. Уважає, що найкраще буде скреслити цю точку, а іменувати почесними членами тих, що відбули 10-12 каденцій.

Предсідник І. Флис пояснив по-англійськи внесок дел. д-ра В. Палідвора, якого головним арґументом є, щоб про почесне членство вирішувала Конвенція. Від Статутової

(Продовження на стор. 6-ій)

Дискусія над звідомленням та їх прийняття

(Продовження зі стор. 5-ої)

Комісії Б. Футей погоджується скреслити пропоновану зміну статуту щодо почесних членів.

Головний предсідник Иосип Лисогір: В тому моменті, коли Статутова Комісія скреслює параграф дотичної зміни статуту щодо почесних членів, я дозволю собі запропонувати Конвенції іменувати д-ра Володимира Галана почесним членом Головного Уряду, як також Марію Демидчук. На запит одного із делеґатів головний предсідник И. Лисогір відповів, що для почесного члена не передбачено платні.

Предсідник І. Флис заявив, що дотично пропозиції на іменування почесних членів повернеться після закінчення справи зміни статуту.

ДЕЛ. МИХАЙЛО КРИКА (237): ставить внесення на закриття дискусії над зміною статуту, яку тепер дискутується. Це внесення перейшло при підтримці інших делеґатів, без опозиції. Предс. Флис вияснив, що Статутова Комісія годиться на переведення голосування точка за точкою радше, а не щодо цілого внесення. Голосування переведено окремо над такими пропозиціями:

1) Знизити границю віку до 21 літ для вибору на пост головного урядника прийнято більше як 2/3 голосами делеґатів тоді приявних.

2) Для кандидатів на головних радних або головних контролерів треба обмежити вік до до 6-го року. 153 голоси за зміною, проти зміни 132 голоси. В цей спосіб внесення не перейшло, бо не зискало більше як 2/3 голосів приявних делеґатів, як цього вимагає статут.

Резолюції і рекомендації Статутової Комісії

Статутова Комісія подала наступні пропозиції Резолюції, що їх відчитав по-українськи її член п. Борискевич-Бойд, а по-англійськи Микола Олек. В. Борискевич запропонував переголосувати ці резолюції точка за точкою, а саме:

1) Статутова Комісія рекомендує, щоб всі зміни статуту, додатки, пропозиції, резолюції, рекомендації були надруковані і проголошені українською і англійською мовами перед кінцем конвенційного року.

ДЕЛ. АННА ЧОПИК завважує, що в англійському тексті говориться про „Рекомендації", а в українському „Резолюції".

Предсідник І. Флис: Статутова Комісія погодилася на зміну пропозиції на „Резолюції і Рекомендації". Резолюції мають бути виконані, а рекомендації повинні бути взяті під розвагу.

Пропозиція була прийнята без дискусій більшістю голосів.

2) Рекомендується, щоб Екзекутива перевірила і сформулювала плян „безпосередньої висилки рахунків вкладок для членів" (дайрект біллінґ), що його має предложити 28-ій Конвенції УНС.

Предсідник пояснив, що ця точка є у формі рекомендації, яка не примушує цього обов'язково виконати. Ця точка була прийнята без дискусії більшістю голосів.

3) Статутова Комісія рекомендує, щоб усі майбутні передконвенційні засідання Статутової Комісії відбувалися щонайменше на один тиждень перед Конвенцією.

МИХАЙЛО СНІҐУРОВИЧ (414): Завважує, що такі засідання на тиждень перед Конвенцією є спізнені, тому пропонує, щоб зміни статуту пропоновані Статутовою Комісією повинні бути надруковані найменше на два місяці перед Конвенцією.

П. Богдан Футей: Думка п. Сніґуровича є, на жаль, непрактична, бо іменування членів Статутової Комісії Екзекутивою не може бути доконане поки не знає Екзекутива, хто є вибраний делеґатом. Тому мусимо обстоювати реченець одного тижня перед Конвенцією. Голосування над цією рекомендацією виявило, що більшість делеґатів є проти нього, супроти чого внесення перепало.

4) Статутова Комісія рекомендує, щоб Екзекутива звернулася до всіх секретарів Відділів, щоб вони зібрали повну листу поштових адрес членів свого Відділу і переслали її Головній Канцелярії УНСоюзу.

ДЕЛ. БАЗЮК заявляється проти передавання секретарями лист своїх членів. Дел. Сніґурович вносить внесення на закриття дискусії. Після підтримання зі залі внесення прийнято. В голосуванні над цією резолюцією більшість членів її не прийняла, заявившись проти неї.

5) Головний Уряд має відбувати свої перші збори не пізніше, як у вересні, в конвенційному році. Всі інші річні збори Головного Уряду мають бути скликувані так, як передтим. Дискусії над тією резолюцією не було. В голосуванні ця резолюція була прийнята більшістю голосів приявних делеґатів.

Додаткова восьма пропозиція зміни статуту

П. Р. Максимів член Статутової Комісії заявляє: Є ще одна пропозиція зміни статуту, а саме постанов статті II, Арт. 25, стор 23 статуту.

Предсідник Флис в тій справі заявив: Коли ви іменували сенатора П. Юзика на заступника головного предсідника Канади, він пригадав вам, що він не може прийняти посту 3-го чи 5-го заступника гол. предсідника, тільки може прийняти кандидатуру на „заступника головного предсідника для Канади". Тому, що ви вибрали його одноголосно, ми уважаємо, що ви також погоджуєтеся і на цю зміну.

П. Р. Максимів відчитав зміну українською і англійською мовами. Досі сім членів Екзекутивного Комітету були такі:

Головний предсідник
Заступник головного предсідника
Другий заст. гол. предсідника
Третій заст. гол. предсідника
Четвертий заст. гол. предсідника.
Головний секретар
Головний касир.

Ми пропонуємо слідуючу зміну:

Члени Екзекутивного Комітету є слідуючі:
Головний предсідник
Заступник головного предсідника
Заступник головного предсідника для Канади
Заступниця головного предсідника
Заступник головного предсідника і рекордовий секретар
Головний секретар
Головний касир.

Ця зміна перейшла без дискусії кількістю, більше як 66% 2/3 голосів приявних, або як предсідник ствердив в дійсності одноголосно.

Дел. Іван Телюк голова Статутової Комісії, подякував всім членам своєї Комісії за їхню працю, як також делеґатам за їхню терпеливість.

Предсідник І. Флис висловив подяку від себе і від делеґатів усім членам Статутової Комісії: проф. І. Телюкові та панам Футеєві, Максимові, Олекові та борискевич-Бойдові за добре виконаня їхнього трудного завдання.

Предсідник проголосив, що не буде сьогодні вечірньої сесії, але затє буде ще одна сесія в суботу. Гол. касир виплатить делеґатам їхні кошти подорожі і дієту приблизно за пів години. Щодо 14-ої і 15-ої точки нашої програми то можна буде її виконати в такий спосіб: використати наступної пів години, чекаючи на виплату, написати тексти резолюцій, подаючи на папері число Відділу та ім'я делеґата. Резолюції мають бути виконані Екзекутивою. Рекомендації будуть перевірені щодо їх важливости згл. вартости. Ваші резолюції або рекомендації на письмі слід передати секретарям Конвенції. Вони понумерують їх по черзі і ми будемо кожну резолюцію чи рекомендацію піддавати під голосування без довших дискусій. В той спосіб закінчимо цю фазу нашої програми до завтра рано.

На прохання деяких делеґатів предсідник І. Флис повторив повищі інформації по-англійськи.

Головний касир Петро Пуцило поінформував про спосіб виплати дієт і коштів дороги та розпочав виплату.

Пропозиція іменування почесних членів Головного Уряду

Головний предсідник И. Лисогір повторив внесення на іменування д-ра Володимира Галана і Марії Демидчук почесними членами Головного Уряду.

Дел. Атанас Кобрин додав ще три дальші прізвища кандидатів на почесних членів, а саме: Володимира Дідика з Дітройту, Дмитра Шмаґалу з Клівленду та Миколу Давискибу з Бостону. Голоний предсідник Иосип Лисогір погодився додати ці імена до свого внесення. Предсідник Флис заявив, що ця сесія ще не є скінчена і тому після отримання виплати, делеґати повинні ще залишитися на залі.

О годині 5:10 по пол. предсідник Флис запросив Комісію Просьб до звіту. Комісія за заявою її голови о. О. Мицика звіту ще не має готового. Предсідник І. Флис заявив, що внесок головного предсідника Иосипа Лисогора на іменування почесними членами Головного Уряду д-ра Волод. Галана, Марію Демидчук, доповнений додатковим внесенням дел. А. Кобрина (127) на іменування дальших заслужених союзовців Володимира Дідика, Миколу Давискибу та Дмитра Шмаґалу буде переголосований на завтрішній сесії цієї Конвенції. О год. 5:10 по полудні предсідник І. Флис відложив дальші наради Конвенції до наступного дня, тобто суботи 23-го травня 1970-го р. і просив явитися о год. восьмій ранку на залі нарад.

ДВАНАДЦЯТА СЕСІЯ

Субота 23-го травня 1970-го року год. 8.20 ранку

О годині 8.20 рано предсідник І. Флис відкрив 12-ту сесію нарад 27-ої Звичайної Конвенції УНСоюзу та запросив до звіту з праці Виборчої Комісії її голову о. Богдана Смика.

Звіт з кінцевих виборів Головного Уряду

За президіяльним столом засіла Виборча Комісія в повному складі, а саме: о. Богдан Смик — голова, о. Степан Біляк — 1-ий заступник голови, Іван Скіра — 2-ий заст. голови, Володимир Левенець — секретар української мови, Микола Бобечко — секр. англійської мови та д-р Роман Смук, д-р Олександер Соколишин, Михайло Воробець, Ярослав Карп'як, Микола Андрухів і Єфим Омельченко — члени.

Отець Богдан Смик зложив українською мовою такий звіт: Виборча Комісія отримала з друку 663 бальоти, з яких 455 бальотів розділила між делеґатів. Після переведеного голосування на бальоти, Комісія отримала з виборчих урн 455 бальотів, що означає, що всі бальоти були звернені. Два бальоти були униважнені, залишилося 453 бальоти і їх почислено. Іван Скіра, член Виборчої Комісії додає, що на деяких бальотах деякі їхні частини невідповідно зазначено. Відтак приступив до відчитування вислідів голосування, які по-англійськи, читав також Микола Бобечко.

12. ВИБІР ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНСОЮЗУ

Вислід кінцевих виборів.

На поданих нижче кандидатів віддано наступну кількість голосів:

На головного предсідника:
Иосип Лисогір 326, Іван Кравчишин 120.

На заступника головного предсідника:
Іван Телюк 259, Степан Куропась 192.

Заступник головного предсідника на Канаду, сенатор Павло Юзик, після резиґнації Богдана Зорича, обраний одноголосно.

На заступницю головного предсідника:
Марія Душник 274, Олена Б. Олек 166.

На заступника головного предсідника і рекордового секретаря:
Володимир Сохан обраний одноголосно.

На головного секретаря:
Ярослав Падох обраний одноголосно.

На головного касира:
Петро Пуцило 261, Іван Ващук 192.

На Головну Контрольну Комісію:
Іван Геврик 243, Іван Винник 229, д-р Богдан Гнатюк 187, д-р Іван Скальчук 177, д-р Михайло Данилюк 175, Володимир Гірняк 158, Іван В. Іванчук 142, Василь Ліщинецький 120, Атанас Кобрин 101, Роман Крупка 71, д-р Володимир Галан 36.

На Головних Радних:
Василь Дідюк 247, Степан Гавриш 235, Тарас Шмаґала 227, д-р Богдан Футей 209, Анатоль Дорошенко 187, Анна Гарас 183, Дмитро Попадинець 179, Тарас Шпікула 177, Анна Чопик 176, Володимир Запаранюк 174, Мирон Куропась 169, Мирослав Кальба 160, Євген Репета 145, Андрій Джула 140, Микола Хоманчук 133, Мирослав Гук 128, Іван Одежинський 123, Лев Боднар 120, Карло Сачко 118, Мирон Сірий 117, Василь Б. Гуссар 106, Василь Вишиваний 96, Павло Дорожинський 87, Іван Чомко 77, Петро Ліщак 76, Володимир Борискевич-Бойд 71, Софія М. Карплюк 59, Стефанія Букшована 58, Михайло Нич 56, о. Петро Мелех 55, Віталій Галич 55, о. Богдан Їжак 50, Осип Воробець 41.

Згідно з цим голосуванням обрано до Головного Уряду наступні особи:

Иосип Лисогір, головний предсідник, 326 голосами;
Іван Телюк, заступник головного предсідника, 259;
сенатор Павло Юзик заступник головного предсідника на Канаду, одноголосно;
Марія Душник, заступниця гол. предсідника, 274;
Володимир Сохан, заступник головного предсідника і рекордовий секретар, одноголосно;
Ярослав Падох, головний секретар, одноголосно;
Петро Пуцило, головний касир, 261.

Головна Контрольна Комісія:
Іван Геврик 243, Іван Винник 229, д-р Богдан Гнатюк 187, д-р Іван Скальчук 177, д-р Михайло Данилюк 175.

Головні Радні:
Василь Дідюк 247, Степан Гавриш 235, Тарас Шмаґала 227, д-р Богдан Футей 209, Анатоль Дорошенко 187, Анна Гарас 183, Дмитро Попадинець 179, Тарас Шпікула 177, Анна Чопик 176, Володимир Запаранюк 174, Мирон Куропась 169, Мирослав Кальба 160, Євген Репета 145, Андрій Джула 140.

Отець Богдан Смик інформував, що праця Виборчої Комісії, яка розпочалася молитвою, закінчилася також молитвою. Він, як голова Виборчої Комісії зложив щиру подяку своїм співробітникам у Комісії за гармонійну співпрацю у переведенні правиборів і виборів. Він також склав ґратуляції нововибраним головним урядовцям та побажання якнайкращих успіхів у їхній майбутній праці й висловив надію, що ця праця буде також гармонійною на протязі цієї чотирьохлітньої каденції, як нею була праця Виборчої Комісії на цій Конвенції. Своє слово о. Смик закінчив словами: „Хай Бог дасть Вам ласку працювати згідно для добра Українського Народного Союзу, нашої Церкви, України, а зокрема для нашої єдности. Звіт закінчено в годині 8:45 ранку. Рівночасно о. Б. Смик передав протокол Виборчої Комісії, бальоти і записки та підчислення голосів Секретаріятові Конвенції. Предсідник Флис зложив подяку від цілої Конвенції отцеві Б. Смикові і членам Виборчої Комісії за виконання цього нелегкого завдання, а о. Смикові окремо за відповідний провід працями Комісії.

Заприсяження Головних Урядовців

З черги Предсідник запросив всіх вибраних головних урядовців до президіяльного стола, а пп. Романа Слободяна і д-ра Володимира Ґалана попросив, щоб вони заприсягнули нових урядовців.

Роман Слободян відчитував слова присяги за § 133-им статуту, що їх відтак повторювали всі головні урядовці.

„Я, ________________, присягаю перед Всемогучим Богом і перед Вами, Шановні Делеґати, що я як головний урядовець, буду чесно й вірно сповняти й виконувати всі мої обов'язки й завдання як головного урядовця, що я завжди буду придержуватися, сповняти і повинуватися правилам, реґулямінам й законам Українського Народного Союзу, що буду охороняти й обороняти добре ім'я Українського Народного Союзу; що буду дбати про його добробут і по моїй найкращій змозі працювати для загального добра Українського Народного Союзу. Так мені Боже допоможи! Амінь."

У зложенні присяги брали участь всі вибрані Головні Урядники за виїмком гол. радного Богдана Футея, який був перешкоджений і супроти цього зложить присягу пізніше. Предсідник Флис склав ґратуляції всім вибраним членам Головного Уряду УНСоюзу і пригадав делеґатам, що є до полагодження внесок з попередньої сесії щодо наділення почесного членства Головного Уряду УНС д-рові Володимирові Ґаланові, Марії Демидчук, Дмитрові Шмагалі, Володимирові Дідикові та Миколі Давискибі.

Обрання почесних членів Головного Уряду

Д-р Богдан Гнатюк (153): просить додати інж. Степана Куропася до листи почесних членів Головного Уряду, як одному із тих, що присвятили багато праці для добра УНСоюзу впродовж довгих десятиріч свого життя. Головний предсідник И. Лисогір погоджується прийняти цей внесок і включити його до пропонованої ним листи кандидатів, разом із Володимиром Гірняком та Іваном Іванчуком, б. гол. контролерами. В голосуванні листа повищих кандидатів на почесних членів була прийнята без спротиву.

Предсідник Флис запросив до звіту з праці Комісії Скарг і Просьб голову її о. Омеляна Мицика.

13. ЗВІТ КОМІСІЇ ПРОСЬБ: ДИСКУСІЯ, РЕКОМЕНДАЦІЇ И УХВАЛИ

Отець О. Мицик поінформував, що Комісія Скарг і Просьб отримала 57 просьб, що їх розглянула на своїх засіданнях 19-го і 22-го травня ц.р. У своїх нарадах над просьбами і різними внесками Комісія мала на увазі клич цієї Конвенції — „Лицем до молоді" і відповідно до того намагалася приділити молоді якнайбільше фондів, які були дані до диспозиції Комісії. Також не поминула потреб українського спорту, Курсів Українознавства, щоб підтримувати живими українську мову і традиції в Америці і Канаді. Тими самими засадами руководилася у відношенні до потреб таборів молоді, які уважала за дуже важливі чинники у житті нашої молоді.

Отець О. Мицик попрохав членів Комісії, Мирослава Кальбу відчитати звіт Комісії по-українськи, а Ґеновефу Жеребняк по-англійськи. М. Кальба відчитав також протокол засідань Комісії.

Отець О. Мицик поінформував, що до диспозиції Комісії призначено 10,000 дол., що їх Комісія старалася розділити якнайбільш совісно і відповідно до конечних потреб. Рішення Комісії перейшли одноголосно.

У своїх замітках до звіту Комісії Просьб Ґеновефа Жеребняк зазначила між іншим, що наради Комісії під проводом о. О. Мицика проходили в якнайкращому порядку і в гарній, згідливій атмосфері. Думає, що дотації були дані справедливо і в міру можливостей. У справі стипендій для студентів та деяких інших справ, що були предметом дискусії на засіданнях Комісії, хоче подати наступні зауваження: Комісія отримала 4 аплікації на стипендії. З уваги на те, що з диспонованої Комісією квоти можна було приділити на ту ціль тільки незначні суми, Комісія рекомендує 27-ій Конвенції винести рішення, щоб уживати кожного року гроші з резервового фонду на приділювання 50-ом студентам позики у висоті по 2,000 долярів кожна для тих, що просять про поміч, безпроцентово, які повинні бути звернені після завершення студій. Сплата гих позик була б у місячних ратах, визначених Екзекутивою. Апліканти на ці позички мають бути членами УНСоюзу, зглядно повинні ними стати перед тим, заки затягнуть позику. Комісія не могла розглядати просьб, які не були передані на письмі. Щодо складання прохань до Комісії Просьб, Комісія рекомендує 27-ій Конвенції прийняти рішення, щоб кожен, що хоче предложити просьбу або скаргу, зробив це на один місяць перед Конвенцією. Про це повинна бути інформація кожного тижня у „Свободі". Просьби або скарги мають бути підписані щонайменше двома членами Управи даної організації і зроблені на її офіційному листі. Комісія уважає, що це не є в порядку розглядати просьби чи скарги написані нашвидкоруч на готелевому листі і передані Комісії на 5 хвилин перед її засіданням.

Пропозиція Комісії Просьб щодо уділення пожертв

1. Спорт:	
Український Спортовий Клюб, Ню Йорк	$ 125.00
Український Спортовий Клюб „Тризуб", Філядельфія	125.00
Український Спортовий Клюб „Чорноморська Січ", Нюарк	125.00
Український Спортовий Клюб „Леви", Чикаґо	125.00
Український Спортовий Клюб „Львів", Клівленд	125.00
2. Стипендії: диви вище подану рекомендацію для Конвенції в справі позичок студентам.	
3. Українські Культурні Курси:	
Українознавча Школа ім. Лесі Українки, Дітройт	125.00
Школа при церкві св. Покрови, Філядельфія	125.00
Українознавча Школа, Денвер, Колорадо	75.00
Дитяча Світличка, передшкілля, Міннеаполіс	50.00
Українська Школа і інтернат, Мюнхен, Німеччина	400.00
4. Церкви:	
Прохання про допомогу в будові церков в Омаґа, Небраска і на „Союзівці" спрямовано до Головного Екзекутивного Комітету УНС.	
5. Видання „Історії УПА", Товариство кол. Вояків УПА, Канада	250.00
6. Подання про пожертву на будову пам'ятника Т. Шевченкові в Буенос Айрес спрямовано до Головного Екзекутивного Комітету УНС.	
7. Наукові Товариства:	
Наукове Товариство ім. Т. Шевченка, ЗСА	300.00
Наукове Товариство ім. Т. Шевченка, Канада	300.00
Українська Вільна Академія Наук, ЗСА	300.00
Українська Вільна Академія Наук, Канада	300.00
Осередок Української Культури і Освіти, Вінніпеґ	75.00
Український Вільний Університет, Мюнхен	500.00
Карльтон Університет, Оттава, Канада	300.00
Укр. Центр при Гарвардському Університеті	1,000.00
Тому, що перша фаза утворення одної з трьох Катедр Українознавства при Гарвардському Університеті закінчилася і тому, що треба якнайбільше поширити Український Науковий Центр при Ґарвардському Університеті, 27-ма Конвенція доручає Головному Екзекутивному Комітетові та редакції „Свободи" дати повну, максимальну, зокрема фінансову, піддержку Катедрі Українознавства при Гарвардському Університеті і водночас пропаґувати цю справу на сторінках „Свободи".	
Рідна Школа, Клівленд, Огайо	100.00
Університет Івана Кароля, Клівленд, Огайо	300.00
Українська Студентська Громада, Філядельфія	75.00
Об'єднання Працівників Дитячої Літератури	200.00
Український Музей ім. д-ра Мирослава Сіменовича, Чикаґо	100.00
Т-во Українських Бібліотекарів Америки	50.00
8. Молодечі організації:	
Пласт	1,200.00
СУМА	1,200.00
ОДУМ	600.00
МУН	400.00
9. На відбудову спаленого молодечого табору в Монтреалі, Канада	250.00
10. Студентські організації:	
Союз Українських Студентських Товариств Америки (СУСТА)	300.00
11. Українське Національне Об'єднання в Канаді на вакаційні освітні курси	150.00
12. Українська Кінова Студія (Я. Кулинич)	150.00
13. Інші	200.00

Прохання в справі будови Дому Молоді при Осередку СУМА в Монтреалі передається Екзекутиві з рекомендацією поладнати її до двох місяців. Відносно внесених до Комісії прохань про допомогу поодиноким членам, та одної жалоби в справі морґеджових відсотків, Комісія передає Екзекутиві з дорученням поладнати ці справи до одного місяця.

Звіт цей у справі просьб і скарг підписали члени Комісії: о. Омелян Мицик, голова; Павло Дубас, заст. голови; Ґеновефа Жеребняк, секретарка англійської мови; Мирослав Кальба, секретар української мови, і Іван Попович, член. Отець О. Мицик зложив подяку членам Комісії за гарну і гармонійну співпрацю.

Предсідник відкрив дискусію над цим звітом:

Дел. Андронік Копистянський (327): Звертає увагу, що в розподілі дотацій Комісія поминула важливе прохання у справі приділення субвенції для членів Українського Пласту, які вибираються до Европи. Це є група 116 молодих членів УНСоюзу, яка відвідає Юґославію і наші тамтешні поселення, Рим, стрінеться з Верховним Архиєпископом Сліпим і ін. Просьба була про 200 дол.

Голова Комісії о. Мицик вияснює, що була признана квота 1,200 дол. для Пласту, що є матірним товариством цієї групи молоді, що вибирається з прогулькою. Якщо ця центральна організація буде вважати за потрібне, тоді вона з уділеної їй субвенції може приділити бажану квоту. Комісія мала право розглядати і узгляднювати прохання від центральних організацій, тому індивідуальним турам до Европи не могла давати дотації.

Дел. Іван Антошак (161): Ставить внесок прийняти звіт Комісії Просьб, як прочитано. Внесення підтримано зі залі.

Предсідник Флис зарядив голосування над внеском, який делеґати прийняли більшістю голосів.

Номінація додаткових почесних членів

Петро Пуцило ставить внесок іменувати б. головних урядників Володимира Гірняка і Івана Іванчука почесними членами Гол. Уряду. Внесок підтримано й прийнято однозгідно.

Комісія рекомендує Конвенції перевести ухвалу, на основі якої Екзекутива УНС має на місяць перед Конвенцією, щотижня проголошувати в „Свободі", що всі прохання і жалоби до Конвенції мусять бути переслані до Головної Канцелярії УНС не пізніше, як на один тиждень перед Конвенцією. Прохання і жалоби мають бути підписані двома членами відділового уряду й списані, по змозі, на організаційному папері Відділів та з відбитою на них печаткою Відділу. Прохання професора О. Грановського відносно пожертви на утворення Українського центру при стейтовому Університеті в Міннеаполісі, Мінн., передано до окремого вирішення Конвенцією.

ЗАХОДАМИ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ СВ. І. ХРЕСТИТЕЛЯ в НЮАРКУ, Н. Дж. та Т-ВА ФОНДУ БЛАЖЕННІШОГО ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА КИР ЙОСИФА СЛІПОГО — „ЦЕРКВА в ПОТРЕБІ" —

відбудуться 20-го лютого 1972 р. величаві відзначення

80-РІЧЧЯ ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА КИР ЙОСИФА СЛІПОГО

— ТА —

ДЕНЬ ПОМІСНОСТИ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

В ПРОГРАМІ СВЯТКУВАНЬ:

БЛАГОДАРСТВЕННА ЛІТУРГІЯ — Год. 10:30 рано

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ — Год. 5-та по пол. в Мт. Вернон Скул в Нюарку

Участь беруть: Хори Церкви та Школи; Дівочий хор „Євшан-Зілля", Жіночий квартет „Калина"; оперові співаки: Марія Лисогір, Йосиф Стецура; піяністка УМІ Ірина Пелех; деклямація Іванна Кононів. Свя точну промову виголосить Впреп. о. д-р Володимир Гавліч, ЧСВВ.

Чисельною участю так в Богослуженні, як і Концерті докажім, що справді повна єдність нашої Церкви та Народу — є запорукою завершення помісности авреолею Патріярхату!

Ввесь дохід призначений для Фонду Верховного Архиєпископа „Церква в Потребі".

ПІД ПАТРОНАТОМ ПРЕОСВЯЩЕННОГО КИР ЯРОСЛАВА — КОМ ІТЕТ ГРОДАДСЬКОЇ ДІЇ ЗА ПАТРІЯРХАТ ПОМІСНОЇ УКЦЕРКВИ в ЧИКАГО СЕРДЕЧНО ЗАКЛИКАЄ ДО ЧИСЕЛЬНОЇ УЧАСТИ У ВЕЛИЧНИХ СВЯТКУВАННЯХ

80-РІЧЧЯ ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА КИР ЙОСИФА І ДНЯ ПОМІСНОСТИ УКЦЕРКВИ

дня 20-го лютого 1972 року

Перед обідом відправляться Торжественні Богослуження в: Катедрі св. о. Николая о год. 10-ій Преосвященний Кир Ярослав і Преосвященний Кир Ізидор, відправлять Архиєрейську Торжественну Святу Літургію; в Парафії свв. Володимира і Ольги — Торжественна Літургія відправиться о годині 8-ій ранку; в Церкві Різдва Пречистої Діви Марії — 10 годині; в Церкві св. Йосифа — 9:30; св. Йосафата — 8:30; св. Василія — 9-та і в Церкві св. Михаїла 10:30 рано.

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ відбудеться в год. 5-ій по пол. в Лейн Технікал Гайскул (Вестерн і Едісон)

Проситься набувати квитки вступу (дол. 3, 2 і 1) у всіх парафіяльних урядах, книгарнях і щадницях перед концертом. Концерт почнеться ТОЧНО о годині 5-ій, а тому перепродаж квитків при вступі на залю в цій годині закінчиться.

ГОЛОВНУ ПРОМОВУ ВИГОЛОСИТЬ ПРЕОСВЯЩЕННИЙ КИР ІЗИДОР, ЄПИСКОП ТОРОНТСЬКИЙ

Участь в концерті візьмуть слідуючі хори: **Юний катедральний хор, юний хор СУМА „Ватра", юний хор парафії свв. Володимира і Ольги „Черемшина", катедральний хор старших, „Славута", громадський хор „Сурма", мішаний і мужеський хор при парафії свв. Володимира і Ольги і хор при церкві св. Йосифа.**

Особисті побажання Первоієрархові нашої Церкви в день уродин можна одержати і підписати у всіх парафіяльних урядах, книгарнях і щадницях, складаючи при цьому дар Любови і Вдячности. Їх пересилатиметься так, як надходитимуть.

Чеки чи грошеві перекази виставляти на "Cardinal J. Slipyj Found".

■

Масовою участю в Богослуженнях і Концерті; масовою висилкою побажань і такою ж жертвенністю на Дар Любови і Вдячности — докажім що справді повна єдність Церкви і народу впевнено крокує до Патріярхату.

ДАР ЛЮБОВИ ДЛЯ ПЕРВОЄРАРХА

З нагоди 80-річчя з дня народин Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кардинала Кир Йосифа Сліпого та відзначення Дня Помісности УКЦеркви у Філядельфії напевно бажатимемо виявити нашу щедрість і скласти особисту пожертву на Церкву в Потребі. Усі надіслані пожертви будуть передані Його Блаженству Кардиналові Йосифові.

ДАР ЛЮБОВИ ДЛЯ ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА КАРДИНАЛА ЙОСИФА СЛІПОГО
GIFT FOR JOSEPH CARDINAL SLIPYJ

Ім'я і прізвище
Name ....

Адреса
Address ....

Сума
Amount $..........

Чек чи грошевий переказ (M.O.) виставлений на: Joseph Cardinal Slipyj Fund, разом з виповненим витинком „Дар Любови для Верховного Архиєпископа", треба пересилати на адресу:

ARCHBISHOP'S CHANCERY OFFICE
815 North Franklin Street — Philadelphia, Pa. 19123

З нагоди 80-тих уродин Блаженнішого Верховного Архиєпископа ЙОСИФА СЛІПОГО щирі побажання Многих Літ та Кріпкого Здоров'я складає Т-во Українських Інженерів Америки та Українське Лікарське Товариство Північної Америки.

Д-р О. Волянський — Інж. В. Гнатківський

Українська Православна Парафія СВ. СОФІЇ, БАЙОН, Н. Дж.
запрошує Українське Громадянство на

ЗАПУСНИЙ ОБІД

який відбудеться
в неділю, 20-го лютого 1972 року
після Служби Божої
(39 West 22nd Street, Bayonne, N.J.)

■

Увага! — Увага!

Рівнож повідомляємо, що почавши від 20-го лютого 1972 р.
ВСІ СЛУЖБИ БОЖІ в НЕДІЛІ
будуть починатися, згідно з постановою Річних Зборів,
о год. 10-ій ранку.

ПАРАФІЯЛЬНА РАДА

30-ліття діяльности Українського Студентського Клюбу в Торонті

Торонто. — Український Студентський Клюб при Торонтонському Університеті прийшов до свого 30-ліття з часу заснування. Головою УСК є тепер Данило Садовий. У минулому діяльність цього Клюбу достосовувалася більше до культурного й товариського українського життя в місті. Тепер члени УСКлюбу мають ще й інші зацікавлення: багатомовність і багатокультурність Канади, включення української мови в систему державного шкільництва, становище в поневоленій Україні та ін. Студенти відбувають щомісячні сходини, провадять радіопрограму під назвою „Студентський Голос", у Студійному гуртку досліджують українську політичну теорію, беруть участь у Драматичному гуртку тощо. Минулого літа 6-ро членів членів Клюбу брали участь, як спеціяльні організатори, в активностях під проводом Союзу Українських Студентів Канади. Успіх багатьох проєктів залежить від уваги й допомоги збоку цілої громади.

30-ліття Українського Студентського Клюбу буде відзначене градуаційним бенкетом і балем 18-го лютого о 7-ій вечора в „Гарт Гавз" при Торонтонському Університеті.

З ПЕРШОГО ЛЮТОГО В ЗСА ПІДВИЩИЛАСЬ ціна на газетний і взагалі друкарський папір газетного типу. Від 1-го лютого одна тонна такого паперу коштує на 6 долярів дорожче.

В глибокому смутку повідомляємо Побратимів по Зброї, Членів Т-ва Прихильників УНР та Знайомих, що дня 4-го лютого 1972 р. на 74-му році життя, помер несподівано в Мінеаполісі

сотник, інженер-гідротехнік

ВОЛОДИМИР РОМАНОВСЬКИЙ

старшина-гарматчик Корпусу СС та 3-ої Залізної Стрілецької Дивізії, голова Станиці Українських Ветеранів та Член Управи Т-ва Прихильників УНР в Мінеаполісі, абсольвент Української Господарської Академії в Подєбрадах, ЧСР.

ПОХОРОН відбувся 7 лютого ц. р. в Мінеаполісі на цвинтарі Сан Сет Меморіял Парк.

■

Достойній Дружині Покійного складаємо найглибші співчуття.

ГОЛОВНА УПРАВА,
УПРАВА СТАНИЦІ СУВА та
УПРАВА Т-ВА ПРИХИЛЬНИКІВ УНР в МІННЕАПОЛІСІ

Увага! — НЮ ЙОРК і ОКОЛИЦЯ! — Увага!

ВАЖЛИВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

В неділю, 20-го лютого 1972 року в год. 12-ій в полудне
в Українській Католицькій Церкві
св. Юра, при 7-ій вул. в Ню Йорку, Н. Й.
буде відслужена

ТОРЖЕСТВЕННА СВ. ЛІТУРГІЯ

в намірені **ПОМІСНОСТИ УКЦЕРКВИ,** а зокрема в намірені **ЙОГО БЛАЖЕНСТВА БЛАЖЕННІШОГО ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА І КАРДИНАЛА КИР ЙОСИФА СЛІПОГО, ГОЛОВИ УКЦЕРКВИ З ПРИВОДУ 80-их РОКОВИН З ДНЯ ЙОГО НАРОДЖЕННЯ.**

Закликаємо всіх Членів Товариства за Патріярхальний Устрій Української Католицької Церкви та взагалі всіх Мирян з Ню Йорку і околиці прийняти якнайчисленнішу участь в цій урочистій Богослужбі. Всі Організації, а зокрема Комбатантські і Молодечі запрошуємо прибути з прапорами.

Загальногромадські святкування для відзначення згаданих роковин відбудуться в Ню Йорку в березні ц. р. Точна дата та інші інформації відносно цих святкувань будуть своєчасно проголошені в пресі.

УПРАВА ТОВАРИСТВА ЗА ПАТРІЯРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ УКЦЕРКВИ — ВІДДІЛ в НЮ ЙОРКУ

УКРАЇНСЬКА КАПЕЛЯ БАНДУРИСТІВ ім. Т. ШЕВЧЕНКА в ДІТРОЙТІ, Міш. ділиться з Громадянством сумною вісткою, що бувший наш Диригент

св. п.

ІВАН ЗАДОРОЖНИЙ

відійшов у Вічність
в п'ятницю, 11-го лютого 1972 року.

■

Висловлюємо свій глибокий сум і жаль та співчуття Родині Покійного і всьому Громадянству з приводу так дорогої для всіх нас втрати.

Хай буде легкою Йому земля на чужині і Вічна Пам'ять в нашім народі.

Ділимося сумною вісткою, що дня 13-го лютого 1972 р. відійшов ненадійно у Вічність

бл. п.

ЮЛІЯН САВАРИН

працівник Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч" в Чікаго, Ілл.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться з Української Католицької Церкви св. о. Миколая на парафіяльний цвинтар в четвер, 17-го лютого 1972 року.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ДИРЕКЦІЯ

Увага! — Ютика, Н. Й. і околиця! — Увага!

ПАРАФІЯ СВ. ВОЛОДИМИРА ВЕЛИКОГО в ЮТИЦІ, Н. Й.
— відзначить —
80-РІЧЧЯ БЛАЖЕННІШОГО ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА

Кир Йосифа VII

голови Української Католицької Помісної Церкви

СЛУЖБОЮ БОЖОЮ

зі спільним св. Причастям і св. Молитвами в намірені Достойного Ювілята

в неділю, 20-го лютого ц. р. в год. 8-ій рано

СВЯТКОВИМ КОНЦЕРТОМ і ДОБРОДІЙНИМ БЕНКЕТОМ

в суботу, 19-го лютого 1972 року в годині 6-ій вечора
у власній залі при 6 Катедж пл.

До участи в святкуваннях, всіх Українців Ютики й околиці, щиро запрошує

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ

Увага — ВІДДІЛ ТОВАРИСТВА — Увага!

ПРИХИЛЬНИКІВ УНР ОКОЛИЦІ ПАССЕЙК, КЛІФТОН, ПАТЕРСОН!
УПРАВА ВІДДІЛУ ТОВАРИСТВА СКЛИКАЄ

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ

ЧЛЕНІВ ТОВАРИСТВА і ЇХ СИМПАТИКІВ
на СУБОТУ, 19-го ЛЮТОГО ц. р., год. 6:30 веч.
в ЗАЛІ ЦЕРКВИ СВ. ПОКРОВИ
73-81 Вашингтон Евеню, Кліфтон, Н. Дж.

Ласкаво просимо Вас усіх прийдіть на ці збори.
На цих зборах буде гість з м. Джерзі Сіті п. інж. І. Шабельський.

Денний порядок зборів: 1. Відкриття. 2. Орг. Референт Головної Управи Т-ва Прихильників УНР в ЗСА мгр. Юрій Нагорний виголосить доповідь: Чергова 7 сесія УНРади. 3. Звіт Управи. 4. Запити і дискусія. 5. Вибір нової Управи.

О. Де Шудрий, гол., С. Черненко, секр., М. Юрчишок, кас.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашої Найдорожчої ДОНІ, ДРУЖИНИ і МАМИ

бл. п.

ТАНІ РАУШ-РУДАКЕВИЧ

будуть відслужені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ З ПАНАХИДАМИ

в п'ятницю, 18-го лютого 1972 року о годині 6:30 вечора
в Церкві СВ. ТРІЙЦІ в КЕРГОНКСОНІ, Н. Й.

і в понеділок, 21-го лютого 1972 року о годині 7-ій ранку
в Церкві СВ. МИКОЛАЯ в ПАССЕЙКУ, Н. Дж.

Родину, Приятелів і Знайомих просимо про молитви.

РОДИНА

Президент нараджувався у справі расового перемішування дітей автобусами

Вашингтон. — Президент Ніксон перевів в минулий понеділок 14 лютого нараду в Білому Домі з 5-ма сенаторами і 3-ма конгресменами з обох політичних партій, близько заінтересованими справою примусового перевоження дітей автобусами, щоб осягнути расову інтеграцію в школах. Приявними на тій конференції були генеральний прокуратор Джон Мічелл, секретар здоров'я й освіти Елліот Річардсон, директор уряду бюджету Джордж Шульц і два дорадники Президента у внутрішніх справах, Джон Ерліхман та Люнард Гармент. Склад тієї конференції найкраще свідчить про велику вагу, що її Уряд і Конгрес прикладають до цієї справи. Тому, що в справі інтеграції шкільництва Найвищий Суд приймав кількакратно постанови по лінії інтеграції, почавши від 1954 року, коли-то вперше Найвищий Суд визнав шкільну сеґрегацію за протиконституційну, у Конгресі появились поправки до Конституції в цій справі. Зокрема, таку поправку до Конституції у дусі заборони примусового перевоження шкільних дітей автобусами, проти волі їх батьків, до віддалених шкіл, щоб отримати расову „рівновагу" у тих школах, є один із демократичних кандидатів на президента, сенатор Генрі Джексон. Президент Ніксон заявився також проти примусового перевоження шкільних дітей автобусами, проти волі батьків, до віддалених шкіл задля назверхньої формальної інтеграції. Президент заповів, що коли вернеться з Китаю 1-го березня ц. р. то займеться знову цією справою. Покищо у Конгресі почнуть переслухувати фахівців у цій справі.

Боротьба проти інфляції ще не скінчилася, але поволі перемагає

Вашингтон. — За твердженням економістів та статистиків протиінфляційні заходи Уряду, поведені від 15 серпня ц. р., себто проголошення тримісячного замороження цін і платень, ще не осягнули повного успіху, але безперечно мали вплив на сповільнення інфляції і вказують на дальшу тенденцію в напрямку стабілізації економічних відносин. Звертають увагу, що й сам президент Ніксон заявив в минулому тижні, що похід проти інфляції ще не закінчився, але передбачив, що в біжучому році зріст інфляції обмежиться до 2-ох відсотків. Експеримент з замороженням цін і платень вдався, бо громадська думка прийняла той розпорядок прихильно і не було проти нього нізвідки гострого спротиву, дарма, що робітничі спілки ремствували проти замороження признаної деяким спілкам підвишки платень. Після трьох трьохмісячного періоду настав стан непевности. Признання поважних і також ретроактивних підвишок винагороди деяким великим робітничим спілкам довело до деякого зросту цін на харчові продукти. Але так звана інфляційна гарячка впала і нема вже інфляційної психози в суспільстві, себто попереднього остраху перед упадком усіх вартостей. Так само — девальвація долара проминула без великого вражіння і без практичного наслідку на внутрішньому ринку, а перспектива зросту американського експорту причиниться до стабілізації й внутрішньої господарської ситуації — твердять фахівці.

ГЕНРІ КІССІНДЖЕР

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ному випадку таки виграла Москва, а програла Америка, але нема держави і нема уряду, які не робили б помилок і не мали б невдач.

Генрі Кіссінджер написав був докторську працю про Меттерніха, себто про післянаполеонівську добу. Він став звеличником того австрійського дипломата, який — разом із французом Талейраном — встановили у порубанованій і схаотезованій наполеонівськими війнами Европі новий лад на принципі рівноваги великодержавницьких сил. Відомо, що лад, створений 1815 року у Відні, перетривав аж до прусько - французької війни у 1871 р. і рівновага сил, встановлена Бісмарком на Берлінській конференції 1878 р., дала Европі мир до першої світової війни у 1914 р.

Цея наближення Америки до Китаю зродилась у розмовах з Кіссінджером, і ініціятива вийшла, мабуть, таки від Ніксона, але обидва керувались шуканням нової рівноваги сил в нинішній ситуації, коли поруч із ЗСА і СССР почали виринати, як суперпотуги — комуністичний Китай, Об'єднана Західня Европа і „третій світ" нейтральних.

Які будуть наслідки подорожі до Пекіну і чи засекречені розмови Кіссінджера з в'єтнамськими комуністами скоротять В'єтнамську війну — все це покаже майбутнє. Але вже тепер відомо, що за три роки перебування Генрі Кіссінджера в Білому Домі його ім'я списалось до історії — як не всього світу — то бодай Америки.

і. к-н

ЕКЗЕКУТИВА УККА ВІДБУЛА ЧЕРГОВІ НАРАДИ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Айресі. Він очолював делеґацію УККА і виголосив відповідні привіти. Від імені СКВУ на відкриттю пам'ятника виступав президент Осип Лисогір.

Директор Канцелярії УККА І. Базарко подав фінансове звідомлення за 1971 р. Воно виглядає так: в приходах: вплати до УНФонду дали — 106.109.91 дол. Продаж книжок і „Українського Квартальника" дала $4.684.96, збірка на СКВУ дала — 6.265.94; інші вплиши — Ювилей Лесі Українки в Клівленді, продаж жетонів та інші — 2,756.27 дол. Разом в приходах мав УККА в 1971 році — 119,817.08 долярів. З тієї суми вложено на ощадностеві конта 23.775.00. На день 1-го січня сальди виносило — 30,715.23 дол. Виплачено Відділам УККА на видатки, зв'язані із збіркою Національного Датку, 5,729.59 дол. Видатки на всі операційні акції, як і оплати службовиків та видання „Українського Квартальника" винесли в 1971 році — 59,597.26 дол. Аналіза всіх видатків буде зроблена Контрольною Комісією і передана до затвердження Раді Директорів УККА. Контроля діловодства УККА почнеться в дні 26-го лютого ц. р.

Референт фінансове звідомлення за 1971 рік, директор Канцелярії І. Базарко зазначив, що успіх в збірці УНФонду треба завдячувати в першій мірі Відділам УККА, їхнім головам, референтам збірки УНФоду при Відділах, збірщикам, а передовсім жертводавцям. Тому всім тим, що трудилися при збірці Національного Датку в 1971 році Екзекутива УККА рішила висловити спеціяльну подяку, вміщуючи в пресі прізвища всіх тих, які віддали свій труд і свою пожертву до УНФонду в 1971 році. Без їхнього зрозуміння ваги праці Українського Конгресового Комітету Америки тяжко було б продовжувати нашу працю. В звіті особливо зазначено успіх, що збірка Національного Датку впродовж грудня 1971 року до 7-го січня 1972 року дала разом 53,584.91 дол. По фінансовому звіті Екзекутива УККА перевела широку дискусію. В дальшому прийнято проєкт письма до президента ЗСА Ричарда Ніксона у зв'язку з його поїздкою до СССР.

XI-й Конгрес УККА відбудеться в готелі „Коммодор" в Ню Йорку 6-го до 8-го жовтня 1972 року. Проблемам його підготови буде присвячене спеціяльне засідання Екзекутиви УККА в дні 17-го березня ц. р. В цій же справі буде присвячене надзвичайне засідання Ради Директорів УККА, що відбудеться в суботу 15-го квітня ц. р. На тих же нарадах Контрольна Комісія УККА подасть звідомлення із переведеної контролі діловодства УККА. Референти наспілу кореспонденції, директор Канцелярії І. Базарко відчитав листа від Українського Робітничого Союзу в справі зміни Статуту УККА; від д-ра М. Чировського в справі видання його нової праці: „Історія Російської імперії"; В. Марущака — в справі Дня Національного Датку; Т-ва „Зарева" в справі делегата в Політичній Раді. Окрему увагу присвячено Відділові УККА в м. Фінікс, Арізона.

Признано ряд дотацій на культурні цілі як в Америці, так і в Европі, — для Української Рідної Школи в Мюнхені.

Наради Екзекутиви УККА відкрив і ними проводив екзекутивний заступник президента УККА Йосип Лисогір, секретарював І. Біліньський. Протокол з попередніх двох засідань відчитав Степан Спринський і його прийнято з деякими доповненнями. На засіданні були присутні 18 членів УККА.

У ЗСА зростає кількість курців, без огляду на лікарські попередження

Вашингтон. — У 1970 році, коли ще не було заборони реклямувати цигарки й ін. тютюнові вироби через телевізію, у ЗСА було продано 524 мільярди цигарок, а в 1971 році, коли була заборона реклямувати їх через телевізію — продано 536 мільярдів цигарок. Департамент рільництва, який провадив статистику, пояснює такий дивоглядний тим, що під час подавання реклям на цигарки через телевізію подавали одночасно й попередження Головного Хірурга ЗСА, що тютюн може пошкодити здоров'ю. З припиненням реклямування цигарок припинилась і кампанія проти куріння. Дехто твердить, що тому продуценти цигарок не дуже й виступали проти того, щоб не реклямувати цигарки через телевізію. Якщо брати у відсотковому відношенні, то в 1971 році американці викурили цигарок на 2,35 більше, ніж у 1970-му році, а в цьому році сподіваються дальшого зростання курців і викурених цигарок. Тепер лише деякі радіостанції нагадують людям, що куріння — шкідливе для здоров'я.

КОРОТКІ ВІСТКИ

ГОЛОВА ОРДЕНУ ОО ЄЗУЇТІВ АРХИЄПИСКОП ПЕДРО АРРЕТЕ ВИСЛОВИВ стурбування, що католицькі духовники в непребірливий спосіб критикують Папу Павла УІ, нехтуючи великими особистими прикметами Папи. Архиєпископ Арреті натаврував „несправедливу, недопускальну і нешанобливу" критику, яку переводиться супроти Папи Павла УІ. Але архиєпископ Арреті, голова найбільшого католицького монашого ордену, який охоплює близько 32.000 монахів, не твердив виразно, що Папи не вільно критикувати за речі, які не стосуються релігійних догм.

ШВАЙЦАРІЯ ЗАЖАДАЛА від Америки видачі її дружини письменника-журналіста Кліффорда Ірвінґа, центральної особи в дуже замотаній і неясній афері з нібито авто-біографією більйонера Говарда Гюза, за яку одно видавництво вплатило на руки Ірвінґа 650.000 долярів для Гюза. Ті гроші, під фальшивим прізвищем і з пофальшованим пашпортом, склала в одному банку в Цюріху дружина Кліффорда Ірвінґа, швайцарська громадянка, після того вибрала ті гроші з банку і склала в другому — на 200.000 долярів меншу суму. Кліффорд Ірвінґ — американський громадянин і тому Швайцарія не може вимагати його видачі. Пані Ірвінґ обвинувачують в обмані й участі у змові.

БОРОТЬБА ЗА ВЛАДУ І ПОЛІТИЧНІ ВБИВСТВА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

злочину, який був тільки йому на користь. Але хитрі варяги втекли за море. Там вони уже без страху розповідали, з різними прикрасами, про свої „подвиги" в краіні над Дніпром, яку вони називали „Гардарікі" (Держава Городів). Так з уст до уст поширилась в Скандинавії „Еймундова сага", в якій ім'я убитого Бориса зажиється в формі „Бурислейф".

Від 1018 р., коли вбито Бориса, минуло багато років, поки канонізовано як святих мучеників Бориса і Гліба (при синах Ярослава — на ім'я Ізяслав, Святослав і Всеволод). Убивство Бориса приписано Святополкові. Однак питання: чому не канонізовано іншого Володимирового сина — князя Святослава, смерть якого, як здогадуються, завинив Святополк? Як бачимо, є немало загадок в історії нашої країни.

Зміна влади в демократичних державах обходиться без убивств. Кандидати на владу і громадяни демократичної країни шанують право більшости, висловлене у виборах.

1945 року, коли у Великобританії більшість в парляменті здобули соціялісти, то голова попереднього уряду В. Черчилл не учинив бунту, а передав владу лідерові Трудової Партії — Еттлі. 1970 року є соціялістичний прем'єр Англії Гарольд Вілсон програв на виборах до парляменту, і до влади прийшов уряд Едварда Гітта, консерватиста, без кровопролиття.

Якщо теперішній президент Ніксон не здобуде більшости у виборах 1972 р., то він відійде від влади без спротиву.

Демократична система має людяний характер, вона шанує справедливість і життя громадян. В цьому перевага демократії перед диктатурою, тиранією і самовою абсолютних монархів.

Пригадую, що в 1915 р. я бачив німецькі гармати в Петербурзі, взяті в боях з німецьким військом. На гарматах були букви: „Voluntas regis suprema lex" (Воля короля — найвищий закон). Відомо, до яких катастроф довела ця самовоя Німеччину в двох світових війнах і як скінчилося самодержавство царя Миколи II після революції 1917 року.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МАЗУРЧАК ПЕТРО, — член УНС Відд. 367 Відд. Т-ва Запор. Січ в Рочестер, Н. Й., помер 24 листопада 1971 р. на 75 році життя. Нар. в с. Негівці, пов. Калуш, Україна. Став членом УНС в 1950 р. Полишив у смутку родину та приятелів. Похорон відбувся 26 листопада м. р. на цвинтарі Holy Sepulchre.
Вічна Йому Пам'ять!
В. Попович, секр.

АНДРІЙ ІВАНИНА, — член УНС Відд. 123 С-ва св. Марії в Скрентоні, Па., помер 14 листопада м. р. на 80 р. ж. Нар. в с. Вільки Мазовецькі, пов. Рава Руська, Україна і став членом УНС 1945 р. Полишив у смутку дочку Софію, 2 синів: Івана і Михайла та 6 внуків. Похорон відбувся 16 листопада 1971 р. на цвинтарі св. Михаїла в Скрентоні, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
І. Голик, секр.

НЕЛЛІ КАЛЯНИЧ, — членка УНС Відд. 164 Т-ва М. Грушевського в Berwick, Pa., померла 14 листопада 1971 рр. на 78 р. ж. Стала членкою УНС в 1940 р. Полишила в смутку 5 синів, 6 доньок, 23 внуків і 2 правнуків. Похорон відбувся 19-го листопада м. р. на цвинтарі св. Кирила і Методія в Бервік, Па.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

ПЕТРО ЛЯХОЦЬКИЙ, член УНСоюзу Відд. 270 Б-ва св. І. Хрестителя в Джерзі Сіті, Н. Дж., помер 19 листопада 1971 р. на 68 р. ж. Нар. в с. Бовшів, пов. Рогатин, Україна, і став членом УНС в 1945 р. Полишив в смутку дружину Любу, сина Петра, 2 доньки: Віру і Роземарі і 6 внуків. Похорон відбувся 22 листопада 1971 р. на Holy Cross цвинтарі в Норд Арлінґтон, Н. Дж.
Вічна Йому Пам'ять!
Ст. Островський, секр.

ПЕТРО КОСС, — член УНС Відд. 295 Б-ва Соц. св. Духа в Акрон, Огайо, помер 13-го жовтня 1971 р. на 82 р. ж. Нар. в с. Лужок Дільний, Україна, і став членом УНС в 1925 р. Полишив в смутку дружину Христину, 2 синів: Івана і Йосифа, 4 дочки: Марію, Катерину, Анну і Ольгу, 6 внуків і 1 правнука. Похорон відбувся 16-го жовтня 1971 р. на цвинтарі Greenlawn, Akron, Ohio.
Вічна Йому Пам'ять!
С. Мотрович, секр.

ПЕЛАГІЯ ДЕМБИЦЬКА, — членка УНС Відд. 204 Т-ва ім. о. А. Гончаренка в Ню Йорку, Н. Й., померла 10-го листопада 1971 р. на 75 р. ж. Нар. в с. Купчинці, пов. Тернопіль, Україна, і стала членкою УНС в 1936 р. Полишила в смутку дочку Надію, 2 братів: Михайла і Богдана. Похорон відбувся на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Брук, Н. Дж.
Вічна Їй Пам'ять!
В. Палідвор, секр.

МАРІЯ ФЕДЕРКО, — членка УНС Відд. 277 Б-ва св. Ів. Хрестителя в Гартфорді, Конн., померла 22 листопада 1972 р. на 80 р. ж. Стала членкою УНС в 1944 р. Полишила в смутку синів: Андрія, Теодора, Григорія, Івана, дочку Стефанію і 7 внуків. Похорон відбувся 23-го листопада 1971 р. на цвинтарі св. І. Хрестителя в Ґластонбері, Конн.
Вічна Їй Пам'ять!
Е. Гомотюк, секр.

КАТЕРИНА НАБОЛОТНА, — членка УНС Відд. 191 Б-ва св. о. Миколая в Трой, Н. Й., померла 16 листопада 1971 р. на 72 р. ж. Нар. в с. Чернів, пов. Рогатин, Україна. Стала членкою УНС в 1951 р. Полишила в смутку мужа Василя, сина Євгена, дочку Ольгу, 5 внуків і 2 правнуків. Похорон відбувся 19 листопада м. р. на цвинтарі св. о. Миколая в Вотервліт, Н. Й.
Вічна Їй Пам'ять!
В. Колодій, секр.

ГЕЛЕНА СТАХОВИЧ, — членка УНС Відд. 146 Т-ва Ів. Франка в Дітройті, Міш., померла 5 листопада 1971 р. на 73 р. ж. Стала членкою УНС в 1933 р. Полишила в смутку 3 дочки: Марію, Ольгу і Естелю, 5 внуків, 3 правнуки. Похорон відбувся 8 листопада м. р. на цвинтарі Mt. Olivet. в Дітройті, Міш.
Вічна Їй Пам'ять!
Г. Корбяк, секр.

СТЕФАН ПИЛЮК, — член УНС Відд. 375 Т-ва Д. Вітовського у Філаделфії, Па., помер 6 листопада м. р. на 79 р. ж. Нар. в м. Броди, Україна, і став членом УНС в 1943 р. Полишив в смутку дружину Марію. Похорон відбувся 9 листопада 1971 р. на цвинтарі White Chapel, Wichita, Kansas.
Вічна Йому Пам'ять!
П. Тарнавський, секр.

ПАРАСКА ВОРОЖБИТ, — членка УНС Відд. 123 С-ва св. Марії в Скрентоні, Па., померла 27 листопада 1971 р. на 79 р. ж. Стала членкою УНС в 1941 р. Полишила в смутку 2 синів: Михайла і Олексу, 5 внуків і 8 правнуків. Похорон відбувся 29-го листопада 1971 р. на цвинтарі св. Володимира в Скрентоні, Па.
Вічна Їй Пам'ять!
І. Голик, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

НЕДІЛЯ, 20-го ЛЮТОГО 1972 р.

ЕЛМАЙРА, Н. Й. Річні збори Т-ва І. Франка 271 Відд. о год. 2-ій по пол. в залі Укр. Амер. Нар. Клюбу. На порядку: вибір управи на 1972 рік. — І. Чомко, секр.

ЛИНДЕН, Н. Дж. Т-ва І. Франка 306 Відд. вибрало Управу на 1972 рік: М. Копій, предс., Анна Зуйко, секр. І. Зуйко, скарбник, М. Кухта і І. Ошуст, Контр. Комісія. Управа.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Йосафата 217 Відд. о год. 2-ій по пол. в Укр. Амер. Клюбі, 292 Гадсон Аве. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. — Управа.

НЮАРК, Н. Дж. Управа Б-ва св. І. Хрестителя 76 Відд. на 1972 р.: В. Боярський, предс., Т. Клебан, кас., М. Демчук, секр. В. Салабун — почесний голова. — Управа.

ГЕРКІМЕР, Н. Й. Управа 192 Відд. на 1972 рік: М. Крива, предс., Д. Кармалюк, заступ. В. Кашицький, кас., Я. Сеницин, секр. М. Цюпка, гол. К. К. Збори відбуватимуться що друга неділя місяця в УНДомі о год. 2:30 по пол. Під час зборів платиться вкладок. — Я. Сеницин, секр.

ЧЕТВЕР, 24-го ЛЮТОГО 1972 р.

ЛИМІНГТОН, Онт., Канада. Річні загальні збори 504-го Відд. о год. 8-ій веч. в домі секретаря Відд. Евгена Варни в Лимінгтон (Р.Р. 2). Проситься чл. прибути. Е. Варна, секр.

ТАРЗАН, Ч. 6701. Тарзан шукає інших опричників

Поваливши добре націленою лопатою змовника з торговельної станиці, Тарзан озброює себе . . . й обережно починає йти слідами опричників, за якими гнались кабани.